ANUL IX — Nr. 31

Editor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.31.13 — Administ. 3.31.80
Secret. 3.31.10 — Publicitate și abonamente 3.31.09
Redacția 3.31.14 — Depozitari 3.31.24
Sport 3.31.14 — Tipografia 4.84.48
Provincia 3.31.10

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Marți 10 Decembrie 1940

ABONAMENTE:
IN ȚARA: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRĂINĂTATE: In raport cu tariful poștal și valuta.

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 5
Taxa de franc plăt. în numer conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Ungaria reacționară

de CRIȘU AXENTE

Ne vin știri nu prea îmbucurătoare din Ungaria.

O întreagă propagandă care continuă împotriva noastră cu aceleași sloganuri lipsite de măsură, lipsite de adevăr și pline nu știm de ce ură adâncă și reacționară, pe care alianța comună în pactul tripartit nu o poate în nici un caz justifica. Căci la pactul tripartit aderând, înseamnează că se înțelege despre ce este vorba astăzi în lume, în sensul revoluționar al unui național-socialist, al unui legionar, sau al unui fascist, că se înțelege că este vorba de o nouă poziție spirituală, că se dărâmă mondial o veche structură politică.

Nu te așezi în pactul tripartit ca la masa de „bridge".

Nu ești al patrulea lipit de masă prin obligație și nici pentru distracție. Ești prin sânge cel dintâiu, răspândit în sângele celorlalți pe viață și pe moarte, așa cum ai fi dacă ai lupta singur contra întregei lumi.

Numai astfel înțelegem noi alianța Revoluțiilor Europene încleștate într'un războiu adânc care schimbă perspectivele politice și lichidează total vechi concepții mondiale.

Și înțelegem să fim fideli acestui front european, căci îl simțim al nostru.

Orice poate lovi direct sau indirect un camarad al nostru, trebue să ne lovească și pe noi.

Dar când Radio Budapesta repetă pentru satisfacerea unei uri adânci și neexplicabile astăzi, a unor interese strict egoiste, declarațiile dela Londra ale lui V. Tilea și când plânge oficial, pe memoria acelora care 22 de ani în Țara Românească au lovit Germania și Italia, au boicotat și blocat național-socialismul și fascismul, au trimis la moarte Garda de Fier, au fost capul coalițiilor continentale împotriva puterilor axei, înseamnează ceva mai dureros. Inseamnează că Ungaria este numai de suprafață printre noi, că ea nu se poate abține de a lua partea dușmanilor Axei în afară de încercarea răbdării noastre, că ea strică pozițiile strategice ale unui front comun împotriva unui dușman comun.

Inseamnează că nu vrea să priceapă că strică liniștea noastră a tuturora și organizarea unui sector european. Că ațâță, că nu vrea pace, că nu are spirit de ansamblu și nu are spirit de echipă.

Inseamnează că a rămas ceea ce a fost.

O reacționară.

Trebue să se înțeleagă odată pentru totdeauna că Noua Europă de mâine va fi organizată pe un spirit european de semnificație spirituală și nu de expresie reacționară.

Europa trăește astăzi alte idealuri și Ungaria nu poate servi aceste idealuri făcând cor cu domnul Churchill și nici răpind pământul țăranilor români pentru a-l roda unei caste.

Există o linie morală pe care ea trebue să o respecte în sensul spiritului revoluționar național socialist, iar în ceea ce ne privește, în sensul unei colaborări nu a unor continuări de politică de desființare.

Ea trebue să arate înțelegere revoluționară și respectul unui arbitraj căruia i se datorește situația ei de astăzi. Ea trebue să se forțeze trecând peste instinct, să merite mereu această poziție.

Dacă poate.

Dar ea nu dovedește aceasta.

Căci singură își desvăluește pozițiile, plasându-se într'o altă categorie sufletească decât a Europei tinere.

Drama sufletului ungar este că se scoate singur din Istorie.

De vorbă cu un camarad

Cu tine camarade nou, vreau să stau de vorbă.

Nu ne-am văzut nici odată între patru ochi, deși ne-am văzut de nenumărate ori la paradă legionară.

Nu ne vede nimeni. Nu ne aude nimeni. Deasupra noastră este Dumnezeu. Arhanghelul ne ocrotește iar Căpitanul la picioarele înaripate ale Lui veghează asupra vieții noastre.

Te ostenești cu toate acuma când Țara este aproape verde și când sub zodie legionară se dărâmă idolii.

Te ostenești, drag camarad, atunci, când noaptea îți cad pleoapele de somn cu verificarea celor ce-ai făcut, legionar, în fiecare zi?

Caută tu, să aspiri în tine parfumul înțelepciunei de veac a celor tipărite în cartea Căpitanului?

Eu cred c'o fi la căpătâiul tău sărac, dar te îndemni s'o adâncești, citind-o cu lăcomie?

Dacă n'ai făcut, s'o faci, iubite camarad de ultimă oră.

Cred cu tărie că aștepți doar ordinele șefilor, mergând pe drum drept.

Cred că-ți cântărești bine prietenii noi ce ți-i faci.

Cred că te păzești de dușmani și știi că legionarii nu se vând.

Cred că fugi de ispită și de lauda deșartă.

Cred că te rogi lui Dumnezeu pentru marea și definitiva Inviere legionară.

Dar aș vrea ceva, dragă camarade: să nu-ți vorbești de rău pe camarazii tăi, să-ți iubești camarazi cu sinceritate nu cu prefăcătorie, nu pârî, nu imita pe ceilalți oameni care nu cunosc morala legionară.

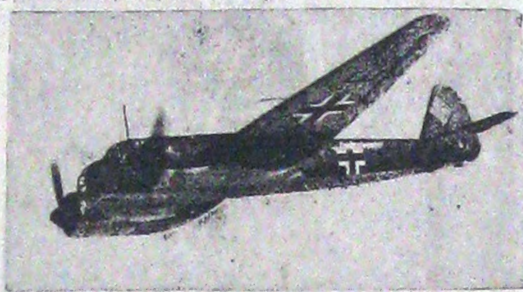
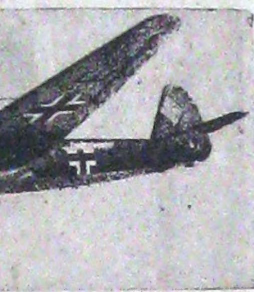
Vom mai vorbi, camarade.

I. G. Dimitriu

Cum luptă aparatele germane deasupra Angliei

de generalul de aviație QUADE

Zi și noapte, pe soare, cer înnourat sau pe ploaie, aparatele noastre decolează zilnic împotriva Angliei. Nici ceața și nici înghețul de astăzi nu pot să le împiedice dela acțiunile lor.

In sbor planat spre Anglia

Unitățile noastre de vânătoare se luptă umăr la umăr cu aparatele de luptă într'o credincioasă camaraderie de arme.

Comunicatele Inaltului comandament german anunță zilnic atacuri împotriva Londrei, asupra aerodromurilor, porturilor și centrelor industriale de războiu importante.

Astăzi suntem așa de deprinși cu astfel de comunicate, încât nu mai judecăm, câtă trudă enormă, muncă și organizație, însă și voință, curaj și energie și spirit de sacrificiu benevol cer aceste acțiuni dela aviatorii noștri.

Orice zbor întreprins împotriva Angliei este o prestație specială. Executarea și succesul depind astfel de situații, asupra cărora unitățile zburătoare n'au nici o influență.

De multe ori o unitate de luptă decolează de pe baza sa de operație din Norvegia, din Olanda, Belgia sau Franța, pe timp de soare strălucitor sau cer înstelat. Ea speră că va avea vizibilitatea bună și la țintă.

Dar tocmai la coastă și deasupra mării, situația meteorologică se schimbă chiar și într'un sfert de oră. In această privință Canalul Mânecii este tocmai cel mai perfid. Apar în grabă mai întâiu niște zdrențe de nori, apoi o massă compactă, care începe să se întindă peste un spațiu nesfârșit.

Dacă ocolirea unei astfel de zone de vreme nefavorabilă este imposibilă, atunci ea trebue străpunsă. In mijlocul norilor, orice vizibilitate este imposibilă și astfel orientarea după pământ încetează. Cursul spre ținta respectivă, este posibilă doar după orientarea cu instrumentele de bord. Zborul fără vizibilitate cere o concentrare extremă, el este obositor și încordat.

Aproape de țintă, pentru a efectua atacul cu bombe, strtul de nori trebue străpuns. Din acest moment, apărarea inamică așteaptă aparatul de luptă atacant, cu toate mijloacele posibile. Dar nu numai atât — chiar norul poate fi presărat de baloane de baraj. Sau apărarea anti-aeriană trage proectile după zgomotul motorului.

DEASUPRA LONDREI INTRE FOCURI ȘI BARAJ

Mai cu seamă la Londra, apărarea anti-aeriană este foarte puternică. Toate armele pe care englezii le-au putut elibera din alte părți au fost concentrate pentru apărarea capitalei lor.

Sub stratul apărător de nor, focul apărării anti-aeriene se înțelește. Dacă însă câteva secunde este tăcere, atunci aviatorii noștri de luptă pot fi siguri, că peste câteva clipe un roiu de vânători inamici, Spitfire, Hurricane sau alte avioane se vor năpusti asupra lor. Aceștia încearcă toate posibilitățile de a le bara drumul spre țintă, sau cel puțin să-i împiedice de a-și arunca bombele cu precizie asupra obiectivelor.

Trebue să fie bărbați întregi cei care cu toate că sunt împiedicați la aruncarea bombelor, nimeresc totuși obiectivul în plin. Afară de aceasta, orice membru al echipagiului, fie pilot, bombardier, telefonist sau vânătorul dela mitralieră, trebue să-și cunoască pe deplin meseria. Dar chiar și ei pot să-și rezolve problemele, să-și îndeplinească misiunea numai într'o încordare extremă, atât fizică cât și psihică.

Nu este destul numai a arunca

In curând, se vor împlini o sută de ani de la primele încercări de sbor fără motor.

In clișeu, un aparat de pe vremea eroicelor încercări ale tineretului german de a se urca spre cer.

bombele fără niciun rost și oriunde, ele trebuesc să și nimerească. Iar această nimerire trebue obținută într'un interval de 10 minute în mijlocul focului apărării anti-aeriene cât și în lupta cu vânătorii inamici.

Astfel, în clipele cele mai hotărîtoare, atenția unei părți din echipagiu se concentrează cât se poate de mult pentru găsirea obiectivului, pentru ca zborul de atac să fie liniștit și sigur. Numai atunci lovitura în plin poate fi asigurată.

Și exact în aceste zece minute scurte dar decisive — cealaltă parte a echipagiului se apără, cu ochiul liniștit și cu mâna sigură, împotriva încercărilor vânătorilor englezi, de a deranja atacul.

Echipagiile aparatelor noastre de luptă sunt strâns unite într'o camaraderie de arme, nezdruncinată. Ei știu, că fiecare din ei poate să se bizue unul pe altul. Chiar și în pericolul cel mai mare.

Căci nu totdeauna avioanele și echipagiile lor se întorc nevătămate la bazele lor de plecare.

De multe ori, lovituri în aripi și motoare, instrumente deranjate, pane la organele de conducere, aparatul de telegrafie desprins, lipsa de oxigen cât și înghețul, cer dela pilot, cât și dela întregul echipagiu, prestații supraomenești, dacă vor să ajungă cu bine înapoi la bazele lor de plecare. Câteodată, aparatul de luptă aterizat, aduce cu el și răniți sau morți.

De multe ori, din cauza stricăciunilor dela aparat, avionul nici nu mai poate să ajungă la baza lui de plecare. Atunci totul se bazează numai pe dibăcia pilotului, de a ateriza și pe câmp nefavorabil și astfel, să salveze aparatul și viața echipagiului. Asemenea acțiuni — și ele nu sunt puține — pot fi realizate numai prin cel mai mare spirit de sacrificiu al fiecărui membru din echipagiu în parte, până la cea din urmă consecvență.

OAMENI CARI NU SE DAU IN LATURI NICI IN FAȚA MORȚII

Nenumărate sunt escadrilele avioanelor de luptă, care necontenit, zilnic, zboară împotriva insulei britanice.

Sunt mulți, și totuși un număr neînsemnat față de situația Armatei Reichului, care cuprinde milioane de oameni.

Dar tocmai acești puțini dau lovitura în lupta care se desfășoară între Germania și Anglia.

Și orice avion de luptă, care rămâne la inamic, înseamnează moartea a patru oameni eroici sau captivitate.

Cea mai strânsă camaraderie de luptă leagă aviatorii noștri de luptă cu vânătorii. Dacă timpul este frumos, iar vizibilitatea este posibilă, atunci vânătorii curăță calea aparatelor de luptă până la țintă.

Pentru aceasta, cel mai bun avion de vânătoare este pus în serviciul acestei probleme, iar la volanul acestui avion cât și la mitralierele lui stau oameni, care nu se dau în lături nici în fața morții. Dacă vânătorii noștri pot însoți aparatele de luptă, în Anglia, atunci comunicatele Armatei germane pot anunța numaidecât un număr mult mai mare de avioane inamice doborâte. Intre timp ele au întrecut numărul de 2.000.

Dacă însă unitățile noastre de vânătoare trebue să renunțe la însoțirea aparatelor de luptă în Anglia, atunci bombardierele noastre caută și găsesc drumul spre Londra și singure — zi și noapte.

In caz, când starea meteorologică nu permite însoțirea, și mai ales noaptea un zbor laolaltă în formație de escadrilă sau semiescadrilă este imposibil, atunci unitatea atacantă este echipagiul aparatului de luptă — un comandant și trei oameni.

Bazându-se unul pe altul, ei se află la mii de metri deasupra teritoriului inamic putând să se aștepte în orice moment la un atac al vânătorilor inamici; fiind expuși oricând celui mai teribil foc al bateriilor anti-aeriene sau împrejmuiți de întunericul nopții, care este luminată numai de razele reflectoarelor, ce scormonesc cerul, pentru a găsi pe inamic, pentru a-l înhăța și a-l arăta apoi vânătorilor de noapte și bateriilor anti-aeriene.

Și totuși acești patru oameni din interiorul aparatului sunt însuflețiți numai de un singur gând: de a-și descărca bombele asupra țintei ordonate.

ATACUL CONCENTRIC ASUPRA INSULEI

Nu numai Londra este ținta atacurilor necontenite ale aparatelor de luptă, cu toate că lovitura principală a atacurilor noastre se desfășoară deasupra capitalei inamice.

Brațul aviatorilor noștri se întinde până adânc în inima Angliei și Scoției, și nici chiar porturile coastei de vest nu sunt sigure. Comunicatele Armatei germane de săptămâna trecută au anunțat atacuri izolate energice și succesive întreprinse de aparatele noastre de luptă, care s'au îndreptat mai ales spre centre industriale importante ca, Derby, Coventry, Weybridge și altele.

Și nu numai insula este expusă loviturilor puternice ale aparatelor noastre de luptă. Nici pe marea deschisă vasele nu se află în siguranță din cauza lor. Acum câteva zile, un avion a scufundat la 200 kilometri vest de Irlanda, un vas de 6.000 tone, tot așa ca și „Empress of Britain" de 42.000 tone, care a fost bombardat și incendiat de către un bombardier german și după ce fusese astfel imobilizat, el a fost scufundat apoi definitiv cu o torpilă de un submarin german.

Astfel de acțiuni izolate ale aparatelor de luptă, care sunt cunoscute publicității și unde și numele comandantului este făcut cunoscut din comunicatul armatei, sunt foarte rare. Ele înseamnează atât pentru el, cât și pentru întregul echipagiu, o onoare deosebită, un noroc mare. Pentru comandant și pentru echipagiu. Pentru că ei formează o singură unitate pe viață și pe moarte, unul pentru altul. Marea massă a echipagiilor, a unităților noastre de luptă, rămân însă necunoscute.

Patria are tot motivul să le fie recunoscătoare.

(In exclusivitate).

ARMATA ȘI LEGIUNEA

de VASILE DOVA

Disciplina este prima lege legionară. Prin disciplină mișcarea legionară a câștigat cele mai grele poziții în marea luptă dusă împotriva lumei ce-i dorea pieirea. Tot ei i se datorește prestigiul de care s'au bucurat tinerii legionari în decursul anilor. A fi legionar, înseamnă a fi înainte de toate disciplinat. De această calitate se leagă educația legionarilor, credința pentru care trebue să se jertfească, pe scurt tot ceiace îi deosibește de ceilalți oameni.

Cine nu înțelege rostul disciplinei la legionari, nu se va putea apropia niciodată de ei. Iar cine le caută origina eroismului de care au dat dovadă, va trebui, înainte de toate, să înțeleagă disciplina legionară. „Fii disciplinat legionar, căci numai așa vei învinge".

„Urmează-ți șeful și la bine și la rău" — iată la ce a rezumat Căpitanul una dintre cele mai importante legi legionare. Legionarul a învins fiindcă a fost disciplinat și tot datorită disciplinei a pornit la luptă pregătit să-și urmeze totdeauna șeful. Pentru legionar a asculta de cuvântul șefului este datoria ce are de a fi prezent pe drumul izbânzii desăvârșite.

Analizată, disciplina legionară este vizibil apropiată de disciplina militară. In volumul „*Pentru Legionari*" Căpitanul vorbește insistent despre disciplina ostășească însușită ca elev al liceului militar dela Mânăstirea Dealului. Ii recunoaște însemnătatea și o anunță chiar ca punct de plecare pentru realizarea disciplinei legionare.

Evoluția mișcării legionare cunoaște apoi o seamă de apropieri între adevărata disciplină ostășească și aceia care îi aparține. Manifestațiile cămășilor verzi, cu neuitatele defilări într'o ordine perfectă, au decurs într'un pur spirit ostășesc. In văzul mulțimii ce se credea asistând la trecerea celei de a doua armate, — armata tinerilor legionari.

Urmând drumul său firesc, disciplina duce la jertfă. Dar și aici se impune a se face o comparație între jertfa ostășească și cea legionară. Armata tinerilor legionari s'a jertfit de atâtea ori pentru cauze sfinte, pentru drepturi ce nu pot fi decât ale românilor. Jertfele ostașilor au și ele aceiași însemnătate.

Și jertfa legionară și cea ostășească, întru apărarea fruntariilor, se fac pentru Națiune, pentru viitorul ei, pentru poporul ce trebue salvat dela dezastre. Invingând, totul se va datori jertfei. Prăpușindu-ne, vina va fi a acelora cari n'au făcut din jertfă, marea și singura lor credință.

Vremurile prin care trecem, ne cer jertfe tuturor. Armata și mișcarea legionară, prin manifestările ce le apropie, sunt la datorie și jertfele lor vor continua să se arate. Pe aceste două armate le apropie spiritul de jertfă. Le apropie datoriile pe care le au față de Țară și Neam, și drumurile ce le parcurg.

Le apropie dragostea ce este la baza disciplinei. Fiindcă, așa după cum a spus Căpitanul „dragostea nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răsvrătire sângeroasă, nici răsboire socială. Ea nu poate însemna niciodată conflict"...

Japonia va acționa ferm contra ostilităților anglo-americane

TOKIO 9 (Rador).— Corespondentul agenției STEFANI transmite:

Ziarul HOCHI se ocupă din nou de ostilitatea anglo-americană față de Japonia și declară că Japonia este ferm decisă să sfarme orice obstacol i-ar sta în cale.

Fostul presedinte al provinciei chinexe Cabar a fost împușcat pentru trădare

CIUNGKING 9 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. comunică:

Shiu Yu San și fratele său au fost împușcați sub învinuirea de trădare.

Shiu Yu San a fost guvernator al provinciei Chahar, care este ocupată de japonezi.

Comunicatul publicat de guvernul chinez central arată că Shiu Yu San a trecut de mai multe ori de partea inamicului în cursul conflictului cu Japonia.

I s'a dat posibilitatea să se răscumpere, încredințându-i-se conducerea trupelor chineze din China de nord.

Deoarece el cât și fratele său nu s'au supus ordinelor comandantului suprem, generalul Weili Huang, acesta a dat ordin să fie împușcați.

D-nii general Antonescu și Horia Sima, primind defilarea celor cari și-au dat sângele pentru România Mare

(Reportajul în corpul ziarului)

Londra — Decembrie 1940

Priveliști din Londra de azi, umbră a ceeace era până de curând centrul finanței internaționale jidovești

CULTURA

Calendar legionar

8 Decembrie

1937: Comandantul legionar Traian Cotigă adresează o scrisoare deschisă profesorului Istrate Micescu în care pune în adevărata lumină caracterul urât al acestuia din urmă.

Este vorba de o ticăloșie cu scopul de a discredita în opinia publică pe Căpitan și Mișcarea Legionară aliindu-și și partidul național creștin din care profesorul făcea parte.

Sunt chemați în judecată de Căpitan atât profesorul Micescu cât și directorul ziarului „Porunca Vremii".

1938: Elevul de liceu Leonida Iutunovici trage cu arma în colonelul Cristescu, președintele tribunalului militar din Cernăuți.

Actul avea explicația în spiritul nedrept și răzbunător cu care magistratul înțelegea să slujească un guvern de tristă amintire.

9 Decembrie

1927: La Buzău se judecă procesul jidovului criminal care a ucis frățiorul de cruce Cristescu Alexandru din cl. V-a liceală.

Se judecă procesul jidanului Schwartz Leibu care a tras focuri de armă în ziua de 31 Decembrie 1926 asupra legionarilor.

1933: „Viitorul", oficiosul liberal printr'un articol injurios consideră politica legionară pusă în slujba agenților revizioniști („Naționalism huligen").

Dizolvarea „Gărzii de Fier" care — după comunicatul guvernului — „urmărește schimbarea pe cale revoluționară a ordinei legale în Stat și vrea reintronarea unui regim social și politic contrar celui statornicit prin Constituție și Tratatele de pace".

1937: Căpitanul spulberă insinuările că prin pactul încheiat cu Iuliu Maniu și G. Brătianu, apără democrația judaică și înfierează pe prof. Ion Sân-Georgiu referindu-se în acelaș timp la intensificarea bătăliei comerțului legionar.

Inceputul prigoanei.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cronica Muzicală

Concert închinat Căpitanului

Pentru Acela care este lumina și sufletul nostru, pentru Acela care ne-a arătat calea cea adevărată, Invățătorul și Stăpânul nostru, pentru Acela care jertfindu-se pe sine, ne-a dat nouă viața, noi Legionarii nu vom putea face niciodată destul spre a-L slăvi și a ne învrednici de El. Față de măreția și strălucirea Lui, noi ne simțim decât niște palide umbre și numai ridicându-ne cu gândul la El și trăind în duhul Lui putem căpăta vre-un sens. Iată dece întreaga noastră spiritualitate, întreaga noastră putere de creație, nu fac decât să mărturisească învățătura Lui. El ne-a scos din beznă ca pe niște orbi și ne-a botezat a doua oară în credința cea fără de prihană a Legiunii și ne-a învățat să fim români și să fim oameni. Ființe rătăcite pe mările tuturor îndoielilor și experiențelor, biete suflete pustii, ducând după ele greul blestem al necredinței, El ne-a strâns la un loc și dându-ne sabia Arhanghelului ne-a învățat să ne rupem din bucuriile pământești și să trăim pe celălalt tărâm, acolo unde nu este viață ci numai înviere. El ne-a învățat să credem în această înviere care este aceia a Neamului, a bunilor și străbunilor noștri pe cari îi purtăm în noi. El a tras lespedea seculară depe groapa în care zăceam și la strigătul lui bărbătesc ne-am trezit gata de luptă. Dar în această groapă a trebuit să intre trupul Lui și să pună astfel temelia nouă țării.

Pentru slava și amintirea Lui, cântăreții noștri cei până eri prigoniți, au compus imnuri cari au fost cântate de corurile Conservatorului și Operei împreună cu Orchestra Filarmonică, în seara de 5 Decembrie. Pietatea cântăreților și reculegerea ascultătorilor a făcut să se scoboare o clipă printre noi duhul Său și să ne mângâe sufletele atât de încărcate de jalea și lacrimile noastre omenești. A fost parcă o mare ședință de cuib în care muzicanții ni L'au evocat prin arta lor plină de religiozitate.

Facă-se ca această seară de început să înfieze purul genial și osârdia muzicanților noștri întru biruința în lume a României legionare.

L. Popovici

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Colind de preot

Repejor

Câm-pu Ru-sa-li-mu-lu-i

[Ler Doam-ne-le] De mar-gi-nea dru-mu-lui

Câmpul Rusalimului
Rfr. Ler Doamne
De marginea drumului
Mi-este-o dalbă mânăstire
Și cu nouă grămătici.
Al mai mic din grămătici
Iese-afară
sus pe scară
Clopotele să le tragă
De trei ori
în trei versuri.
Se sui și le trăsese
S-audă noroadele
Să vie la sfânta rugă
Sfânta rugă,
biserică
Noroadele se strânsese
Se strânsese,
se rugase
Al mai mic din grămătici
Când ochi negrii-și aruncară
Cum sub zări soare răsare

Vede-o neagră corăbioară
Mult mi-e neagră și smolită
De dalbe valuri bătută
Și de mari pietre trântită.
Șade preotul cine șade?
Șade preotul (...cutare).
Cum venise
și-mi ajunse
Bună ziua le dăduse
Dalbă schelă-și întinsese
Papuci verzi că-mi încălțase
Brâcaciu 'n mână luase
Și-o specnă de bisioc
Din bisioc că stropea
Din gură priorocea:
— Voi nouă preoți bătrâni
Și voi nouă gramatici,
Voi citiți
Voi răscitiți

Ialomița—Cegani 11.VIII.936
dela Mihail Căciularu
culeasă de Ilarion Cocișiu

Spiritul literaturii legionare

de ANTON BALOTA

„Nu hermetisme, nu zăvoriri, nu cruste rigide, ci deschideri largi de suflet ca niște ferestre verzi de lumină spre trăirile lăuntrice... eliberarea aurului pur de sub straturile de cenușă aduse de vânt și înălțarea în nouă auroră a plaiurilor Mioriței". Acesta ar fi manifestul literar al mișcării legionare. Sunt cuvintele lui Radu Gyr, cele cu care și-a deschis și și-a încheiat cursul de literatură din 1937, la Universitatea din București.

Sub umbra acestor principii va trebui să precizăm însă, dela început calitatea și sensul raportului sub care privim cele două noțiuni: legiune și literatură.

Nu putem vedea în nici un caz în acest raport o legătură de cauzalitate în sensul în care ne-a învățat, în dauna valorilor literare, viața politică a societăților demoliberale, sau lupta social comuniștilor contra burgheziei. Legiunea este prea categoric viață și prea puțin teorie pentru ca să recurgă la sprijinul literaturii tendențioase. Și la ce-ar mai folosi? Să amețească pe cei desmorțiți la viață? Nu are nevoie! Forța vieții pe care legiunea a înviat-o îi ajunge.

Legiunea este prea covârșitor credință și prea puțin ideologie ca să mai aibă nevoie de îmbrăcarea marilor sale adevăruri în hainele hibride ale unei literaturi à these.

Legiunea este prea intens suflet astăzi, pentrucă să mai simtă nevoia ficțiunii literare, false animări a sufletelor prin iluzia vieții din cărți, soarelui conservat în pagini în comprimate medicale. Legiunea trăește în aer liber, se înalță victorios în soare, ca atare nu mai are nevoie de atmosfera concentrată de soarele din pagini de carte, aer și soare ce este drept au hrănit odinioară, și la noi sufletele chinuite ale societății chinuite, dominate de un strâmt spirit burghez.

Acum după ce am stabilit că nu poate fi vorba de nicio formă de raport cauzal între legiune și literatură, — adică după ce am arătat că nu poate fi vorba în cazul noii literaturi românești de o punere în slujba ideologiei politice a legiunii, ci de o naștere din viața acesteia, — suntem în situația de a putea indica sensul raportului ce există între ele, sau mai bine zis vom putea preciza sensul legionar al literaturii de azi și de mâine.

Notăm cu altă ocazie că în sectorul artelor, cultura legionară a adus o fundamentală schimbare a poziției artistului față de societatea organizată, față de stat.

Societatea românească de odinioară, în măsura în care utiliza scopurilor sale literatura cu tendință, izola pe artist, pe adevăratul creator, de ritmul și cadrul vieții sale. Se încurajau astfel tendințele naturale ale intelectualului de a se izola de realitățile vieții, de a-și făuri un cadru propriu și ireal de viață. Nu este locul să examinăm aci liniile și mecanismul acestui proces, ce lipsea democrația de luminile celor mai buni fii ai săi, dar vom nota succint rezultatele.

S'a creat în acest condițiuni, alături de o literatură à these, ce vegeta prin lipsa sa de veracitate, o altă literatură tot atât de puțin vie, cu atât mai mult cu cât la noi era o simplă imitație a unor valori streine. Așa s'a născut literatura abstractă personală și individualistă, ce n'a fost decât începutul, din care s'au desvoltat apoi diferitele școli ideologice care au încurajat toate fanteziile și aberațiile, printre care cari s'au strecurat ușor și germenii disoluției.

Așa s'a ajuns și la noi, ca și în alte părți la situația tragic-comică a societăților burgheze demo-liberale ce patronau forme și fenomene literare ori intelectuale cari nu aveau decât o singură menire: distrugerea societăților ce le încurajau eflorescența.

Legiunea doctrină de viață va trebui să schimbe și situația scriitorului față de societate, transformând astfel și spiritul literaturii.

Scriitorul ca orice om este și el un membru al comunității, și încă este român, înainte de a fi om. Scriitorul legionar este ca orice român un membru al societății, un luptător disciplinat unui ideal. El trăește acum în mijlocul vieții și nu în turnul său de fildeș, în lumea legionară și nu în propria lume, a fanteziei sale.

Legătura dintre legiune și literatură este deci viața. Un raport spiritual, în sensul celui ce a legat odinioară nașterea tragediei helene de spiritul vieții ateniene, leagă astăzi societatea legionară de producțiile sale literare.

Unitatea desăvârșită, strictă și totalitară, care fusese odinioară și aspirația cea mai înaltă a spiritualității helene în disoluția politică greacă, formează cea mai profundă caracteristică a tendințelor spirituale ale legiunii.

Politica, viața morală și cultura nu sunt în legiune domenii izolate de manifestare, nici una din ele nu reprezintă o forță ce supune intereslor sale alte forțe, ci toate sunt numai ipostasele vieții, care ea rămâne sensul exact al legiunii.

După ce am stabilit astfel principial locul literaturii în cadrul noilor concepții legionare, după ce am căutat să indicăm sumar și aspectele raportului dintre manifestările literar-culturale și preocupările politice ale legiunii, — adică de îndată ce am arătat sensul primordial al literaturii legionare: viața; de îndată ce am precizat că între legiune și literatură nu se află decât o singură legătură de spirit, o comunitate de origini și destin, — vom încerca acum să lămurim, tot principial, și aspectele estetice.

Legiunea fiind în toate formele sale de manifestare și produsul întregii noastre vieți, fără îndoială că vom putea găsi în experiențele domeniului literar din primele trei decenii ale veacului nostru, ca și în alte domenii, mugurii viitoarelor tendințe ale literaturii legionare.

Intr'adevăr eflorescența literară a primelor decenii din secolul nostru, — care n'a însemnat decât revolta contra raționalismului veacului trecut, — revoltă și eflorescență ce nu s'au putut închega, mai ales la noi unde erau adesea o simplă imitație, într'o nouă viață literară, din cauza lipsei unui ideal artistic, — se întâlnesc alături de germenii decăderii prin exagerările individualismului, alături de cele mai năstrușnice ideologii literare, alături de cele mai hibride și mai lipsite de rost creațiuni și pâlpâirile unor noi avânturi.

Sub predominarea impresionismului se închega de pe atunci un simț al realității ce va trebui să fie fundamentul literaturii legionare. Tot așa sub dominația sensualismului literar se simte înfiripându-se, nu o predică morală, ci o problematică a sensului moral al vie-

(Continuare în pag. 7-a)

MOCAN DIN MUNȚII BRAȘOVULUI
Gravură de Alexandru Bassarab

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cartea italiană

Niccolo Giani: Perche siamo antisemiti

Editura: Dotrina Fascista, Milano, 1939

Niccolò Giani, profesorul Istoriei și doctrinei Fasciste dela Universitatea din Pavia, a scos în Ianuarie 1939 o carte minusculă, dar foarte bine documentată, despre istoria mișcării antisemite din Europa. Tonul întreg al cărții este foarte reținut, ceeace este un bun indiciu asupra obiectivității cu care a fost scrisă.

Mișcarea antisemită nu este o trăsătură atât de accentuată a fizionomiei fascismului, ca și a național-socialismului sau a Mișcării legionare, pentrucă în Italia, evreii nu formează un procent atât de important al populației ca și în Germania sau la noi. Alt factor al acestei relative toleranțe este faptul că evreul din Italia a găsit o serioasă concurență economică în mijlocul acestui popor cu o tradiție industrială și comercială atât de desvoltată.

Aceste condițiuni dictează tonului relativ temperat cu care profesorul Giani a apropiat problema antisemită și dau argumentelor sale un caracter și mai serios de veracitate.

Profesorul Giani accentuiază caracterul de continuitate istorică a acestei mișcări. Pentrucă ea nu este o psihoză modernă, cum ar vrea să ne sugereze cei interesați ci datează încă din timpul Romanilor. Când Cato a declarat în Senat, cu ocazia războiului Punic „Carthaginem delendan esse censeo", în anul 150 înainte de Cristos, exclamația sa era strigătul de luptă a Romei agriculturale, cu viața simplă și pastorală, în contra Punilor semiți, negustori și demagogi. Ca și azi, ca și acum, două civilizații stăteau față în față, două tradiții diferite, și diferite în mod conștient, două concepții opuse care se războiau din cauze care se ascundeau în însăși natura lucrurilor.

Cicero, cu o sută de ani în urmă, nu era mai puțin conștient, de pericolul iudaic. Iată ce spune în discursul său intitulat „Pro Flacco":

„Trebue odată pusă la punct ceata iudaică, ce strigă și se agită mereu în reuniunile poporului. A îndeplini această datorie, este dovada unor principii sănătoase".

Și atunci, ca și acum, evreii provocau neliniște și erau fermenții descompunerilor sociale.

După răspândirea creștinismului, Biserica a fost acea, care a dus înainte mișcarea antisemită, și nu fără cauză. Sfântul Augustin, în cartea sa: „De Civitate Dei", vorbește despre „evreii care l'au ucis de Cristos" ca și despre cei mai înverșunați dușmani ai creștinilor.

Sfântul Ioan Gură de Aur în predica lui contra evreilor, spune: ...„nu numai că sinagoga este un loc de întâlnire pentru criminali și traficanți ca și casa diavolului, ci însăși sufletele evreilor sunt astfel de locuri".

Din cele 70 de canoane promulgate de Papa Innocentius III, în 1215, conciliul Lateran, trei privesc numai pe evrei. Canonul 67, referindu-se la uzură, spune textual: „Cu cât se abțin mai mult creștinii dela uzură, cu atât se dedau mai mult evreii acestui obicei păcătos, astfel încât creștinii se ruinează complet. „In canonul 67 se precizează că „evreii și arabii trebue să poarte haine deosebite de cele ale creștinilor pentru a evita posibilitatea căsătoriilor și a lua începutul oricărui fel de legături dintre dânșii. Canonul nr. 69, declară: „Evreii nu pot exercita niciun fel de funcțiune publică ce ar putea să le acorde vre-un drept asupra creștinilor, după cum a fost deja prescris de conciliul de la Toledo".

Un secol mai în urmă, pe la 1320, șapte canoane noi vin adăugate acestora, cu ocazia conciliului dela Bezieres, Canonul 38 spune:

„Familiile evreești nu trebue să aibă nici sclavi, nici servitori creștini. Evreii nu vor putea ocupa funcțiuni publice".

Canonul 43 declară drept excomunicați pe toți creștinii, care vor recurge la serviciile medicilor evrei în caz de boală.

Bula papală din 1555, declară că evreii nu au dreptul de a poseda bunuri imobile, de a ține servitori creștini, de a fi adresați „domnule" și de a avea relațiuni de orice fel cu creștinii.

Tradiția antisemită a Bisericii catolice nu s'a desmințit nici în timpurile din urmă, cum dovedește atitudinea intransigentă manifestată de Papa în 1928 față de asociația „Amicii lui Israel". Această asociație a fost creată cu scopul de a-i apropia pe catolici de evrei. In legătură cu această acțiune, decizia Sfântului Scaun spune următoarele: „Considerând că însăși societatea (Amicii lui Israel) a adoptat un fel de a lucra și a vorbi cu totul diferit de spiritul Bisericii, de concepțiile Sfinților Părinți și de Sfânta Liturghie, se decretează anularea ei, ordonându-se, ca în viitor, nimeni să nu scrie și să nu publice cărți sau broșuri care ar răspândi în orice fel aceste inițiative eronate".

Episcopul dela Cremona declară în omilia sa din 7 Ianuarie 1939:

„Biserica, fără vre-o preocupare politică, a condamnat o doctrină, care neagă dogmele fondamentale ale Credinței noastre".

Centrul argumentelor Profesorului Giani îl formează scrierea „Protocoalele Ințelepților Sionului".

S'a discutat mult autenticitatea acestor protocoale, însă nu acesta este punctul esențial. Ce importanță ar putea avea faptul că protocoalele sunt false, dacă spiritul lor este adevăratul spirit iudaic și dacă programul lor s'a realizat punct cu punct? Chiar dacă litera ar fi creația unui observator genial, linia de conduită evreiască corespunde cu ea „ad litte-

(Continuare în pag. 7-a)

Cronica dramatică

Teatrul Național: „Isabella, Regina Spaniei". Piesă în 3 acte (10 tablouri) de Herman Ortner

de LIVIU BRATOLOVEANU

Despre o piesă cu caracter istoric cum este aceia a lui Herman Ortner, se poate discuta în două chipuri. Primul se referă la epoca în care ea se desfășoară, pe care o surprinde, deci la partea ei documentară și mai ales instructivă; celălalt se referă la actualitatea ei.

Vom spune din capul locului că piesa pe care ne-a oferit-o Teatrul Național, în traducerea plină de relief și strălucire a d-lui Soare Z. Soare, este o piesă de actualitate. Parcă n'a fost scrisă de un autor străin, atât de perfect se adaptează epocii și realităților noastre românești.

Iată de ce, principial, cronica noastră ar avea sens să continue pe marginea acestor realități. Precizările pe cari le vom face, deși schematic, vor îngădui totuși câteva reflexii privitoare la tâlcul piesei lui Ortner, care — pentru a i se justifica montarea, în momentul de față, pe scena primului nostru teatru — trebuește raportată necondiționat la epoca pe care recent am lichidat-o, și la epoca revoluționară pe care o trăim.

Dar cuprinderea *semnificației* acestei piese pe plan direct, nu se va putea face în condițiuni optime de înțelegere, decât dacă în prealabil nu vom încerca o reconstituire a elementelor ei constitutive.

Ne aflăm, așa dar, în Spania secolului al VX, prin anul 1470, unde Ferdinad al Aragonului — pentru a determina prăbușirea Maurilor din Grenada, cari amenințau de pe o zi pe alta să domine țara — se căsătorește (mai mult dintr'o rațiune de ordin politic decât din dragoste) cu tânăra, cu frumoasa regină a Castiliei, anume Isabella.

Multă vreme se va părea că unirea celor două coroane sub același sceptru, va aduce Spaniei o eră nouă, de viață pacinică și prosperă, dar drama intimă care se consumă în saloanele palatului, dovedește că Ferdinand este un soț fluturatic, un rege frivol căzut în mrejele unei marchize tot atât de frivole.

Paralel cu această tragedie regală, în lumea savanților spanioli din acea vreme, se disputau două idei contrare. Unii susțineau că pământul este rotund, alții, dimpotrivă, apărau vechea mentalitate: pământul este asemenea unui disc; mările Sudului fierb și aruncă flăcări, și cine susține contrariul, este un eretic pasibil să sfârșească pe rug.

Atunci își face apariția pe sălile palatului, la o oră puțin obișnuită, un tânăr și impetuos cavaler cu numele de Sanchez de Carera. El poartă o veche dragoste Marchizei de Moja.

Sanchez, înșelând vigilența ofițerului de gardă, se strecoară până lângă camera Reginei, s'o vadă și să-i depună la picioare țara nouă pe care a descoperit-o în mările Sudului. El o divinizează pe Isabella pentrucă este Regina țării sale. Totodată aduce acuzația că exploratorul Cristobal Colon — comandant suprem al mărilor regale spaniole — i-a furat într'o noapte planurile itinerariului parcurs de el.

Destăinuirea tânărului cavaler dă naștere unor cumplite reacțiuni. Regele mai ales e furios pe acest tânăr întreprid, elocvent și plin de viață, fiindcă intrigile fin țesute de prelatul Torquemada, îl fac să creadă că de Carera face curte Reginei, și că descoperirea de pământuri noui este doar un pretext de-a ajunge în preajma ei.

De această situație încordată profită Torquemada. El este reprezentantul papal pe lângă Curtea Spaniei, și prin presiune și tot felul de uneltiri, vrea să pornească prigoana împotriva „ereticilor", susținând pe toate căile permise și nepermise, necesitatea înființării unui tribunal inchizitorial care să dispună de viața și de moartea poporului spaniol.

Regina refuză să semneze bula papală. Iși iubește poporul mai mult decât și-ar iubi viața, și nu vrea să contribue la asuprirea lui. Regele în schimb, sub presiunea intrigilor lui Torquemada, semnează. Speră că în felul acesta tânărul Sanchez de Carea — care între timp fusese numit consilier intim al Reginei — va fi condamnat și ars pe rug.

Dar pentru aceasta trebuiau oarecari probe de vinovăție împotriva nobilului cavaler.

Se pune deci la cale un complot. Tânărul de Carera care se întâlnește în taină cu logodnica lui, Marchiza de Moja, pentru a discuta posibilitățile unei noui expediții spre pământul descoperit, este acuzat de tratative comerciale cu jidovul Angelsant, fapt care echivala cu o trădare.

Sanchez apare în fața faimosului tribunal. Regele însuși este unul dintre cei doi acuzatori. Torquemada încearcă presiuni asupra procurorului, pentru a determina condamnarea lui de Carea, dar acesta nu se lasă intimidat și trece de partea acuzatului.

Până la urmă totuși de Carera este condamnat la moarte. Isabella însă îl grațiază, dar conform legilor țării, se vede nevoită să-l trimită în exil.

Sanchez însă nu poate să trăiască departe de țara lui, astfel că se sinucide.

Și Isabella, care se îndrăgostise într'adevăr de eroismul lui de Carera, rămâne să se consoleze cu Marchiza de Moja, dama ei de onoare și logodnica nobilului învins.

Cam acesta ar fi, achițat sumar, subiectul piesei lui Ortner.

Dar în ce rezidă, vă veți întreba, actualitatea ei pe plan românesc?

Sursa inițială rămâne dragostea de țară, împinsă până la sacrificiu, a lui de Carera.

„Cine l-a privit o singură dată în ochi — spune unul din eroii piesei — nu poate să-l uite niciodată".

Intr'adevăr, Sanchez de Carera este un om excepțional, un erou de legendă, căzut parcă din cer ca o sabie luminoasă de foc. El este obsedat de credința nestrămutată în viitorul țării sale, făcând pe ceilalți să înțeleagă că trebue să renunțe la plăcerile efemer ale vieții. Adevărata fericire nu stă decât în faptul cum ai știut să-ți slujești mai bine țara, — și numai acea țară *„va binemerita Cerul, care va fi în stare să-și cucerească singură Cerul"*.

Acesta este, prin urmare, năzuința autorului în intenția ei primă: țara. Țara înainte de toate, și pentru ea totul.

Trebue însă să recunoaștem, că voind să ne descrie spiritul de jertfă a lui Sanchez de Carera, autorul n'a făcut altceva — și aceasta fără să vrea, în mod coincidențial — să ne descrie o parte din multilaterala personalitate a celui mai mare revoluționar spiritual: Căpitanul.

Ce zguduitoare asemănare de caracter. Ce cutremurătoare coincidență.

Ne-am dus, ca simpli cronicari, să vedem o piesă istorică, și am asistat la cea mai dureroasă tragedie a epocii noastre de prigoană și zbucium.

Valoarea piesei lui Herman Ortner nu rezidă însă atât în țesătura fină a faptelor istorice, cât în analiza sufletească a personagiilor, și mai ales aceia a lui Sanchez de Carera.

In epoca în care mulți dintre contemporanii noștri își au îndreptate privirile spre aspectele practice și imediate ale vieții, cazul de conștiință și dragostea de țară de mai bine pentru poporul din care și Sanchez a ieșit, reprezintă — simbolic — marile acte de umanitate și justiție pe cale de revoluție de care sunt în stare frigurile excepționale ale omenirii.

Expunerea sintetică sub care autorul rezolvă problema raporturilor dintre Coroană și popor, este demnă de notat. *„Coroana strălucește fiindcă este de aur, dar cei cari o poartă nu sunt decât oameni"*.

Se desprinde deci clar ideia că o suprapunere a uneia dintre cele două noțiuni — Coroană și Națiune — nu poate fi valabilă decât prin sistemul interpenetrației, adică prin metoda naturală a subordonării reciproce. Poporul datorează Regelui său supunere absolută, până la sacrificiu, dar Regel este întâiul servitor al poporului său.

Mijlocirea sănătoasă în materie de prefaceri istorice, de tranziții dela un regim defectuos la altul revoluționar și revolutiv, n'o poate face decât un trimis excepțional al poporului, cu singura condiție ca Regele să-l înțeleagă și să se limiteze la prerogativele pe cari i le-a dat constituția.

Orice abatere dela aceste rigori, orice amestec al Regelui în treburile politicee, nu pot duce decât la anarhizarea poporului, și deci la înlăturarea Regelui.

Herman Ortner are meritul incontestabil că-a fi știut să arate, *fără inutile artificii* grandoarea unică și parcă dumnezeească a eroului său. Spectatorul are certa impresie, rezultată din explozia faptelor de caracter a lui Sanchez de Carea, că a avut în față pe unul dintre cei mai mari revoluționari ai lumii.

Mai mult, spectatorul își înăbușe un strigăt de revoltă că eroul său drag, cât timp era în viață, n'a fost îndeajuns înțeles, că tocmai cei chemați să-l folosească pentru binele Patriei, l-au condamnat pe nedrept și l-au trimis la moarte pentru marea vină de a-și fi iubit Patria mai presus decât orice pe lume.

Premiera dela Teatrul Național a fost un spectacol puțin obișnuit.

D-na Marietta Anca a jucat atât de desăvârșit, s'a confundat într'atât de mult cu eroul Isabeliei de Spania, că la un moment dat i-am văzut ochii plutind în lacrimi. Este, hotărît, un mare temperament artistic, dublat de ingenuitate și de acea optică sufletească ce dă măsură gestului.

D. George Demetru, în rolul lui Sanchez de Carea, ne-a dovedit că este un temperament vulcanic, cu multă fantezie, care reprezintă în teatrul românesc un exemplu de muncă și mari calități personale.

Restul actorilor, în frunte cu d-nii N. Bălțăteanu, G. Calboreanu, I. Finteșteanu, M. Gingulescu, O. Brădescu, N. Săvulescu, N. Făcădaru și d-na Kitty Gheorghiu, s'au achitat — cum se spune — corect de rolurile încredințate.

Dar o bună parte din reușita spectacolului cade negreșit în seama conducerii teatrului, pentru motivul că a știut să descopere printre atâtea lucrări dramatice străine, și de foarte multe ori necunoscute, o piesă de valoarea *Isabelei de Spania*.

AXA

In Salzburgul lui Mozart, orașul muzicei, există o Academie muzicală în care se cultivă talentul tuturor copiilor ce au acest geniu. Studiile sunt formate în majoritate din bucățile lui Mozart. Fotografia noastră i-a surprins în plină activitate pe viitorii mari muzicieni.

Capitala a cunoscut eri una dintre cele mai grandioase manifestații de solidaritate națională. La mormântul Eroului Necunoscut au venit să se închine eri toți foștii luptători în războiul pentru întregirea neamului. In clișeul de sus o delegație depune o coroană de crizanteme albe, omagiu pentru jertfa celor căzuți la datorie.

Aparatele „Stuka" își au istoria lor. Dotate cu aparate de vizibilitate dintre cele mai moderne își reperează ținta dela mari înălțimi după care coboară în picaj lovind obiectivul în plin. Iată instantaneul unei manevre desăvârșite.

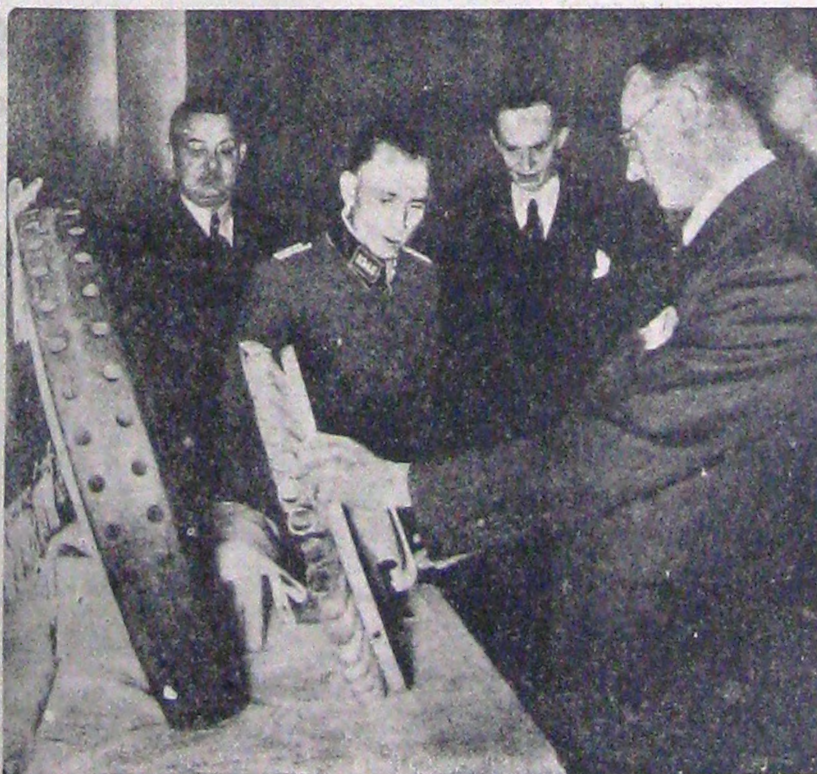
In clișeul alăturat D-na Alexandrina Cantacuzino președinta Soc. Femeilor Române rostindu-și discursul în a doua zi a întrunirii congresului

Războiul de-acuma nu știe ce înseamnă obstacol natural. Armamentul greu poate fi folosit acolo unde se simte nevoie de el și aceasta se petrece cu mare rapiditate. Iată în fotografia noastră un obuzier italian care „sue la creastă", tras de un tractor. Toată operația aceasta nu durează mult. In mai puțin de un sfert de oră poate fi pus în bătae.

ADIO PANA de CAUCIUC!

Cine nu și-a întrerupt călătoria confortabilă din cauza acestui accident destul de frecvent. Un inventator german a reușit să înlăture și acest ultim neajuns al automobilului. Este vorba de un cauciuc fără cameră.

Aceasta însă nu-i micșorează din calitate. Este tot atât de elastic și pe deasupra mai durabil decât celălalt cu cameră.

Spectacolele Capitalei

Teatre

STUDIO (P-ţa Amzei): „Ginerele D-lui Prefect".
REGINA MARIA (Spl. Independenţei): „Papa se instrueşte".
LUPTA ŞI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra şi nora".
TEATRUL NAŢIONAL (Pasaj. Comoedia): „Isabela, regina Spaniei".
LIGA CULTURALA (str. Schitu Măgureanu), mat. şi seara: „Lipitorile satelor".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Franz".
ALHAMBRA (Str. Sft. D-tru): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): „Suflet candriu de papugiu".
ROXY (str. Lipscani), mat. şi seara: „Titanic Vals".
TEATRUL TUDOR MUŞATESCU (Sala Roxy) (Str. Lipscani) „Titanic-Vals".

Cinematografe

ARO (B-dul Tache Ionescu): „Clubul tinereţii" şi jurnale.
CAPITOL (B-dul Elisabeta): „Urme şterse" cu Kristin Södesbaum şi jurnale noui.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotierii" şi jurnal U. F. A.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Misiunea secretă", cu Douglas Fairbanks jr. şi jurnal de actualitate.
SCALA (Bd. Brătianu): „Inamicul ne pândeşte" cu René Deltgen, Rolf Weih şi Kirsten Herberg şi jurnale U. F. A. şi Românesc.
PALAS BOULEVARD (B-dul Elisabeta): „Hotel Imperial" şi „Andy Hardy milionar".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FORUM (B-dul Elisabeta): „Cântec de leagăn" şi „O dispariţie senzaţională".
BIRUINŢA (Bd. Elisabeta): „Cocoşatul dela Notre Dame" şi „Ce ştii tu ce-i soacră-mea".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Insula Emigranţilor" şi „Câinele din Baskerville" şi trupa Titi Mihăilescu.
SAVOY (Calea Victoriei): „Ultima noapte" şi „Primul sărut".

ELYSEE (str. Doamnei): „Diamantele sunt periculoase" şi „Geronimo".
FRANKLIN (Str. Franklin: „Marco Polo" şi „Cavalcada fantastică".
DIANA (Griviţei): „Salvatorii Vestului" şi „Gibraltar" şi artişti.
PARIS (Rahovei): „Vorbeşte-mi de dragoste" şi „Adevărul îndrăcit".
BITOLIA (B-dul Elisabeta): „Delir" şi „13 Scaune".
MODEL (P-ţa Dr. Botescu): „Nopţi în Alger" şi „Alarmă în noapte".
MARCONI (Griviţei): „Variette" şi „Paradisul vagabonzilor" şi trupa M. Medeleanu şi M. Bejan.
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „La răscruce de vânturi" şi „Strigoii plictisiţi" şi jurnal de războiu german şi italian.
LIA (Griviţei): „Casa de corecţie" şi „Invitaţia la dans".
MARNA (Calea Griviţei): „Şarpele" şi „Parada cea mare" şi trupa Titi Mihăilescu.
NONI (Str. 13 Septembrie): „Comoara din insula piraţilor" (operă completă).
ALCAZAR (Calea Rahovei): „Primul bal" şi „Ştrengarul".
TRIUMF (Griviţei): „Nu sunt criminal" şi „Melodia iubirii" şi jurnal.
AIDA (Rahovei): „Fetiţele au crescut" şi „Călăreţii destinului".
IZBANDA (Văcăreşti): „Balalaica" şi „Departe de ţară".
MILANO (Călăraşi): „Moartea obosită" şi „Casa de corecţie".
MIORIŢA (Cal. Moşilor): „Pygmalion" şi „Umbra lui Nick".
VICTORIA (Dudeşti): „Rivala" şi „Valea giganţilor".
VENUS (Dudeşti): „Emigranta" şi „Cei trei muşchetari" şi jurnal.
LIZEANU (Str. Lizeanu): „Desmoşteniţii soartei" şi „Ucigaşul din Oregon" şi „Ansamblul de reviste Georgescu-Iaşi.
ODEON (Str 11 Iunie): „Steaua din Rio" şi „Suferinţele tânărului Werther".
PACHE (Str. Mătăsari): „Mezalianţa" şi „Când felinarele se sting".
UNIC (B-dul Filantropiei): „Casa de corecţie" şi „Invitaţie la dans".
UNIREA (Bd. Filantropiei): „Cocoşatul dela Notre-Dame" şi „Aur şi femei".
GLORIA (Văcăreşti): „Indiscreţii" şi „Viaţa furată".
SPLENDID (Moşilor): „Nanette o fată din popor" şi „Drum bun Mr. Lister".
REX (Dudeşti): „Lanţuri sfărâmate" şi „Paradisul vagabonzilor"
CARMEN (Dudeşti): „Femei" şi „Shirley salvează America".
DICHIU (Str. Română): „Vrăjitorul din Oz" şi „Se aprind făcliile".
BARCELONA (Str. Măgurele): „Vin ploile" şi „Revista Revistelor".
COTROCENI (Cotroceni): „Tentaţiile trupului" şi „Infernul îngerilor".
VOLGA (Dorobanţi): „Vreu să-mi înşel bărbatul" şi „Suferinţele tânărului Werther".
DACIA (Şos. Ştefan cel Mare): „Sacrificiul unei femei" şi „Invitaţia la dans".
TOMIS (Călăraşi): „La răscruce de vânturi" şi „Trebue să mă iubeşti".
GRAND (Crângaşi): „Secretele Mării Roşii" şi „Lupul singuratic la Paris" şi jurnal.
LILLY (Şos. Giurgiului): „Razzia" şi „Trebue să mă iubeşti".
PELEŞ (Şos. Colentina): „Comoara din Insula Piraţilor" (operă completă).
ILEANA (Str. Avrig): „Casa de corecţie" şi „Secretul".
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Ingeri cu feţe murdare" şi „Allo Janine".

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

RADIO

Luni 9 Decembrie 1940

18.30: Ora. Marşuri (discuri): Marş de Piefke: Sub stindard-marş de Sousa şi Marş de Urbach.
18.40: D-na Nie Rădescu (voce).
19.00: Tot despre latura spirituală a mişcării legionare de Crişu Axente.
19.15: Muzica variată (discuri).
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: D-ra Maria Fotino-pian: Sonatina de Andricu; Bagatele de Cuclin; Pavană şi Toccata de Enescu.
20.45: Jacques Thibaud cântă la vioară (discuri): Malaguena de Albeniz şi Intrada de Desplanes; Adagio de Vivaldi şi Siciliană de Paradis.
21.00: Ora Italiei:
I. Personalitatea lui Alex. Pavolini de d-ra Maria Coandă.
II. Vivaldi, Monteverdi, Paganini (discuri).
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.25: Cântece şi dansuri populare din provinciile franceze (discuri).
22.50: Jurnal pentru străinătate în limba germană şi italiană.
23.10: Muzica distractivă (discuri).
23.30: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

Marţi 10

18.30: Ora Muzică uşoară (discuri);
18.55: Dansuri şi instrumente din alte timpuri (discuri);
19.25: Cântece româneşti-voce: D-ra Arta Florescu.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20: Radio-jurnal (IV).
20.20: Muzică distractivă (discuri).
20.45: Invăţământul legionar, de Vasile Băncilă.
21: Concert simfonic: Tineri compozitori români.
22: Radio-jurnal (V); Sport.
22.25: Continuarea concertului simfonic de tineri compozitori români-orchestra Radio dirij. de Constantin Silvestri.
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile germană şi italiană.
23.10: Muzică de dans (discuri): Slowfox de Hoffmann; Tango argentinian de Herman şi In Portugalia-pasodoble de Winkler.
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba engleză.

SPORTUL ROMANESC

FOOT-BALLUL eri în Europa

ITALIA

DIVIZIA A

Ambrosiana-Novara	4-2	(1-2)
Livorno-Napoli	2-1	(0-1)
Genova-Triestina	2-1	(2-0)
Juventus-Roma	3-1	(2-0)
Torino-Lazio	2-0	(1-0)
Fiorentina-Atalanta	1-1	(1-1)
Bologna-Bari	5-1	(2-0)
Milano-Venezia	0-0	

CLASAMENTUL

1.	Bologna	9-6-2-1-19:10=14
2.	Juventus	9-5-3-1-19:10=13
3.	Ambrosiana	9-6-0-3-17:10=12
4.	Torino	9-4-3-2-19:14=11
5.	Atalanta	9-3-5-1-14:11=11
6.	Fiorentina	9-4-3-2-19:16=11
7.	Livorno	9-4-2-3-15:15=10
8.	Roma	9-2-4-3-16:14= 8
9.	Venezia	9-2-4-3-13:18= 8
10.	Novara	9-3-2-4-10:14= 8
11.	Milano	9-2-3-4- 9: 9= 7
12.	Lazio	9-1-5-3-11:15= 7
13.	Napoli	9-2-3-4-12:17= 7
14.	Genova	9-2-2-5-13:16= 6
15.	Bari	9-1-4-4-12:24= 6
16.	Triestina	9-1-3-5-14:19= 5

DIVIZIA B

Faufulla-Savona	2-2
Padova-Siena	3-1
Brescia-Spezia	3-0
Anconitana-Verona	1-0
Reggiana- Modana	1-0
Udinese-Macerata	1-1
Liguria-Lucchese	3-1
Alessandria-Pisa	2-1
Vicenza-Provercelli	4-0

CLASAMENTUL

1.	Brescia	9-8-0-1-19: 8=16
2.	Modena	9-6-1-3-18:10=13
3.	Savona	9-4-3-2-15: 9=11
4.	Liguria	9-5-1-3-20:12=11
4.	Alessandria	9-4-2-3-23:17=10
6.	Vicenza	9-5-0-4-22:20=10
7.	Reggiana	9-3-3-3-15:10= 9
8.	Udinese	9-3-3-3-12:11= 9
9.	Siena	9-3-3-3- 9:10= 9
10.	Macerata	9-4-1-4-11:17= 9
11.	Padova	9-3-2-4-18:16= 8
12.	Pisa	9-4-0-5-11:12= 8
13.	Faufulla	9-2-4-3-15:20= 8
14.	Cucchese	9-2-3-4-10:10= 7
15.	Verona	9-3-1-5-14:20= 7
16.	Anconitana	9-3-1-5-12:20= 7
17.	Pro Vercelli	9-2-1-6-14:21- 5
18.	Spezia	9-1-3-6-6:18= 5

BOEMIA-MORAVIA

Victoria Ziskov-Bohemians 2-1 (1-1)
S. C, Nusle-Sparta 3-2 (1-2)
Matchuri pentru Cupa de iarnă.

OSTMARK

W. S. C.—Rapid 3-2
Vienna—Wacker 1-0

CLASAMENTUL

1.	Austria	9-6-1-2-19: 8=13
2.	Wacker	9-4-2-3-22:17=10
3.	F. A. C.	7-4-1-2-23:20= 9
4.	Admira	8-3-3-2-27:20= 9
5.	Vienna	9-4-1-4-20:19= 9
6.	F. C. Wien	9-3-3-3-15:16= 9
7.	W. S. C.	7-4-0-3-19:21= 8
8.	Rapid	8-3-1-2-20: 8= 7
9.	Grazer S. K.	8-2-1-5-17:28= 5
10.	Linzer A.S.K.	8-0-1-7-14:49= 1

ARDEALUL CEDAT

F. C. Szeged—C. A. K. 3—1 (1—0.
B. Sz. K. R. T.—C. S. Baia Mare 1—1 (1—0).

UNGARIA

W. M. F. C.—Kispest 5—3 (2—3).

Surpriza Nr. 1 a etapei

Rapid-Universitatea 0:0...

Rezultatele etapei a 12-a sunt în rest normale, deşi unele din ele par a fi exagerate ca scor

Panică la poarta echipei Mica. — Arbitrul este la post şi urmăreşte atent. Mai atent decât jucătorii

Rezultatul de ieri

BUCUREŞTI:
RAPID — „U" 0—0.
VENUS — MICA 3—0 (2—0). (Feraru, Humis, Iordache).
ARAD:
RIPENSIA — GLORIA 3—2 (2—1). Covaci (3), Bătrân, Henegar.
BRAILA:
BRAILA — GLORIA CFR. 4—2 (3—2). Pascalide (3), Sava şi Szota (2).
PLOEŞTI:
F. C. PLOEŞTI — SPORTUL STUDENŢESC 3—1 (0—0). Marienuţ, Antonescu, Bărbulescu şi Popa (S. S.).
REŞIŢA:
U. D. R. — F. C. CRAIOVA 8—3 (4—0). Jijik (2), Păcuraru (2), Dura (2), Pantea şi Pop şi Toth, Tjierjung şi Niculescu.

Dacă Rapid nu ar fi terminat la egalitate cu Universitatea, etapa a 12-a a campionatului naţional de football, ar fi fost anonimă.

Matchul de la Bucureşti i-a împrumutat însă o notă aparte şi i-a întrerupt înşiruirea amorfă printr'un match mai interesant decât celelalte.

Ca scor, căci prin factura lui a fost o simplă partidă mediocră.

Pentru clasament cu nu a avut nici o importanţă. Poziţia Unirii Tricolor a fost consolidată şi mai mult căci urmăritorul oficial al leaderului, Venus este la patru puncte diferenţă în urmă.

Rapid: o mare desiluzie

In matchul, care teoretic era cel mai uşor, Rapid a pierdut ultima şansă de a se clasa în locul al doilea.

A terminat la egalitate cu „U" (0:0) şi ceeace este mai grav, după un match mediocru, în care a jucat mai mult sau mai puţin districtual.

Fără moral, fără dorinţă de luptă, resemnat sau plictisit, Rapid a trăit momente penibile şi a atins înfrângerea cu degetele. In minutul 88, Dascălu a shootat extraordinar de puternic în bară.

Echipa feroviară a făcut ieri cea mai slabă partidă din actualul campionat şi poate n'a jucat niciodată mai desorganizat ca ieri.

Profitând de mediocritatea adversarului, Universitatea a atacat aproape tot timpul şi a dominat mai mult sau mai puţin categoric.

Sibienii au impresionat printr'o admirabilă condiţie atletică şi au arătat câteva talente remarcabile: Joja, Coracu, Adoc, Boros. Rezultatul este real, deşi se putea ca „U" să câştige matchul.

Nici de data aceasta...

Nci în al treilea match jucat la Bucureşti, Mica n'a putut marca niciun goal.

Linia de atac a fost falimentară în întregime căci în contra Venusului a jucat slab şi Marian.

Venus a câştigat uşor (3:0; 2:0). Primul goal a fost marcat gratuit dar după el, Pap Al. a apărat excelent.

Victoria a fost realizată graţie concepţiei sănătoase pe care a adoptat-o Venus. Un joc larg, bazat pe acţiuni lungi şi rapide. Cele două goaluri următoare au fost o consecinţă şi o dovadă splendidă.

In linii mari, un match mai de grabă plictisitor. Ineficacitatea echipei din Brad nu poate fi în niciun caz ceva spectacular.

In provincie

Cele patru matchuri provinciale au dat soluţiile aşteptate.

Deşi la Ploeşti şi la Arad mai normal ar fi fost ca matchurile să se termine fără învins şi învingător.

Iată o revistă sumară.

LA REŞIŢA, U. D. R. a realizat o victorie surprinzătoare prin dimensiunile scorului.

8:3 de două ori în cursul campionatului, echipa din Reşiţa a marcat un record: acela al goalurilor date.

Scorul redă exact realitatea de pe teren şi deşi e atât de impresionant nu e deloc exagerat.

La ARAD, Ripensia a câştigat la luptă mare. Gloria a dominat majoritatea timpului dar înaintarea a notat o serie întreagă de ocazii clare.

Ripensia a jucat bine şi a meritat totuşi victoria.

LA BRAILA, localnicii au învins uşor pe Gloria (Galaţi) şi au arătat în acelaş timp un lucru important. Echipa brăileană s'a sudat şi acum a devenit o formaţie de cel mai mare pericol de teren propriu.

LA PLOEŞTI, Sportul Studenţesc a pierdut pe merit. In niciunul din cele 90 de minute nu s'a văzut pe teren şi F. C. Ploeşti a dominat categoric.

Scorul 3:1 este deasemenea meritat.

Fără moral şi cu o echipă, care a crezut că-şi poate ghici formaţia în fantezia „constrânsă" a ultimei etape, Universitarii bucureşteni nu puteau face mai mult.

Unirea Tr.	12	11	0	1	32: 7=22
Venus	12	8	2	2	36:14=18
Ripensia	12	7	3	2	32:17=17
Rapid	11	7	2	2	32:16=16
Mica	12	6	0	6	24:18=12
Sportul St.	12	6	0	0	39:28=12
U. D. R.	10	4	3	3	30:22=11
Ploeşti	12	4	2	6	20:26=10
Gloria	11	3	2	6	14: 2= 8
Craiova	12	2	2	8	22:40= 6
Gloria C. F. R.	10	2	2	6	12:16= 6
Brăila	12	2	1	9	14:51= 5
„U"	10	2	1	7	14:21 =5

Program de primăvară

In afară de cele câteva deciziuni de covârşitoare importanţă, cu care noul conducător al football-ului şi-a făcut debutul la cârma directoratului său, schiţarea programului internaţional pentru viitorul sezon, este cea mai bună chezăşie că acest sport a încăput, însfârşit, pe mâini pricepute.

Echipei naţionale a României i s'a asigurat pentru primăvara lui 1941, câteva întâlniri de cea mai bună calitate: Bucureştii vor adăposti reprezentativele Germaniei, Italiei şi Slovaciei.

Pentru soccer-ul românesc în general,— şi pentru sportul legionar în special, — vizita echipelor naţionale ale Puterilor Axei, pe lângă semnificaţia ei, va constitui evenimentul sportiv cel mai de seamă al anului viitor, deorece prin proaspăta orientare a politicei sale externe, România Legionară nu înţelege să se rezume numai la o colaborare limitată, ci doreşte o cooperare sinceră alături de Berlin şi Roma, în toate domeniile.

Pe târâm sportiv, începutul a fost făcut de Directorul football-ului, care prin străduinţele camardului avocat Valeriu Negulescu, conducătorul acestui for, este în posesiunea confirmării irevocabilei deplasări în Capitala României Legionare, a selecţionatelor Germaniei şi Italiei.

Suntem convinşi că directorul football-ului, ale cărui orizonturi sunt cu mult mai largi, nu se va mulţumi numai cu ceia ce a realizat. Simţim că tinde spre lucruri mai mari, profitând de vacanţa pe care football-ul o va lua peste câteva zile.

Şi atunci ne întrebăm: nu ar fi oare minunat ca programul de primăvară să fie completat cu o întâlnire România-Spania la Bucureşti?

Incepute imediat, tratativele au mari sorţi de isbândă, deoarece echipa naţională a Spaniei nu are angajat deocamdată niciun match internaţional pentru anul viitor.

Germania, Italia, Spania.

Iată un mănunchi de adversari sportivi, pe cari ar dori să-i înfrunte orice selecţionată de pe continent.

P. MANOLESCU

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

DUMINICA

In ţară

Crossul dela Braşov

Cursa de cross organizată eri de U. A. B. la Braşov — un model de organizare — a prilejuit o netă victorie a Viforului Dacia.

Rezultatele technice:

Individual: 1. D. Tălmaciu (V.D.) 26'25"; 2. Pandrea (U. A. B.) 27'03"; 3 Gundisch (S. S. G. R.) 27'18"; 4 Lissai (S. S. G. R.) 27'42"; 5. Fătu (V. D.) 27'52"; 6. Eftimescu (V. D.) 27'58".

Pe echipe: 1. Viforul Dacia 19 puncte; 2. U. A. B. I 32 pct.; 3. S. S. G. R. 47 pct.; 4. U. A. B. II 84 pct.

Primul ciclo-cross al sezonului

Prima probă de ciclo-cross din acest sezon s'a caracterizat prin lipsa dela start a multor concurenţi.

Rezultatele:

1. N. Dragomirescu (Şoimii); 2. Th. Băiuţ (Ped. Buc.); 3. Victor Ioniţă (Asvim); 4. Naidin (Şoimii); 5. Guzan (ASPIM); 6. S. Tudorici (Ped. Buc.).

Activitatea la rugby

Etapa de eri a celor două competiţiuni de rubgy s'a soldat cu rezultate:

CUPA NICADORILOR
T. C. R.—St. Român 6-3 (3-3).
C. F. R.—Victoria 12-3 (0-0).
V. Dacia—R. C. 13 6-0 (3-0).

CUPA AL. CANTACUZINO
T. C. R.—Sp. Stud., 6-3 (0-0).
V. Dacia—St. Român 48-0 (18-0).
Victoria—C. F. R. 4-3 (0-3).

Divizia secundă de football

In cadrul Diviziei Naionale B. eri s'au disputat trei matchuri la Timişoara:
Electrica—CFR 5-0 (1-0).
Rapid—Vulturii 4-2 (2-1).
Chinezul—Politechnica 3-1 (0-0).

In străinătate

Ungaria—Croaţia

ZAGREB. — Matchul de football Croaţia-Ungaria, disputat eri în localitate, a suscitat un mare interes, mai ales că această partidă conta drept revanşe. Peste 10000 de spectatori au asistat la acest match care s'a terminat la egalitate: 1-1 (1-1), după un joc care a avut două aspecte diferite.

In prima repriză a dominat Croaţia, care însă n'a marcat decât un singur goal, în min. 9 prin Woelfl. Beloşevici l-a deschis lung pe Zimmermanncici care a pasat lui Woelfl. Acesta, complect nemarcat, a înscris imparabil. Superioritatea gazdelor a fost evidentă, dar ungurii au egalat în min. 24 Spielmann — în urma unor combinaţii repetate — a marcat egalând situaţia. In această parte a jocului, Croaţia a avut mare ghinion.

După pauză, jocul continuă în alură înverşunată, dar se observă o uşoară superioritate a oaspeţilor. Nimic însă, nu mai poate modifica scorul.

Rezultatul corespunde aspectului jocului, deşi cu mai puţin ghinion Croaţia putea să câştige.

La Split

ZAGREB. — La Split, echipa naţională de juniori a Ungariei a dispus de aceia a Croaţiei cu 5:3 (4:2). Eşecul croaţilor se datoreşte celor doi fundaşi care au jucat foarte slab. In rest Croaţia nu a fost cu nimic inferioară. Au asistat 3000 de spectatori.

REUTER la U. D. R. şi BARATKY la C. A. O.!...

... iată două surprize pe care le-ar putea aduce vacanţa, căci tratativele sunt foarte înaintate

O cercetare sumară a clasamentului este de ajuns pentru a înţelege lupta, care se va da la primăvară, pentru titlu ca şi pentru evitarea retrogradării.

In fruntea clasamentului candidează cu şanse aproape egale patru echipe iar în coadă, cele şase formaţii ameninţate direct sau indirect, refuză să se resemneze şi luptă la fel de dur pentru poziţii mai favorabile.

Lichidarea din returul campionatului nu va fi uşoară nici pentru leaderi, nici pentru codaşi.

E un lucru, care trebue reţinut, căci el va determina o adevărată goană după jucători, echipele devizionare căutând să-şi întărească în orice chip, formaţiile de luptă.

Şi nu este prea de vreme să se vorbească la sfârşitul turului de achiziţiile sau pierderile echipelor în retur. Pentru că majoritatea lor se fac acum, în timpul vacanţei.

Reuter la licitaţie

Unul din cei mai buni jucători ai noştri, în jurul căruia este o adevărată licitaţie, e Reuter, internaţionalul timişorean.

Dar el nu poate pleca din Timişoara. Este un lucru, de care se sfarmă orice ofertă, oricât ar fi de ispititoare.

La Ripensia refuză cu încăpăţânare să joace şi deasemenea nu se duce la Rapid—Clubul german din Timişoara — pentru că nu vrea să joace în divizia naţională B.

ESTE CLAR DECI CA NU VA SEMNA DECAT PENTRU CLUB, CARE SA-I PERMITA SA RAMANA LA SERVICIUL, PE CARE IL ARE IN TIMIŞOARA.

ŞI CLUBUL ACESTA A FOST GASIT. DE ALTFEL, NU PUTEA FI DECAT UDR. DIN REŞIŢA.

IN SEZONUL VIITOR, REUTER VA JUCA LA UDR? E CEVA APROAPE SIGUR, CACI EL A OBŢINUT DESLEGAREA DELA C.A.M.T., FOSTA LUI GRUPARE.

Baratky, la CAO?

Dacă UDR. care — învingând pe Rapid, Duminică la Reşiţa — ar intra în lupta pentru titlu, îşi întăreşte considerabil echipa, adversarul său, Rapid are toate... şansele să piardă pe unul din cei mai buni jucători ai săi.

BARATKY ESTE IN TRATATIVE CU CAO ŞI SE SPUNE CHIAR CA PLECAREA LUI LA CLUBUL ORADEAN ESTE NUMAI O PROBLEMA DE „VIZA DE PASPORT".

MATCHUL RAPID-UNIVERSITATEA are şi o explicaţie strict feroviară

In săptămânile care vin se vor produce clarificări senzaţionale

CE SE PETRECE LA RAPID? INTREBAREA ESTE CU ATAT MAI JUSTIFICATA DUPA PENIBILA PARTIDA DE IERI.

INTR'ADEVAR, IN MATCHUL CU UNIVERSITATEA, RAPID A JUCAT ATAT DE SLAB, INCAT COMPORTAREA LUI MINORA NU POATE FI EXPLICATA NUMAI PRIN BLAZAREA SAU SURMENAJUL NORMAL PENTRU ULTIMA ETAPA DE CAMPIONAT. IN MATCHUL DE PE SPLAIU, DEFICIENTA MORALA A ECHIPEI FEROVIARE A FOST VADITA.

ŞI CUM IN ULTIMA VREME INTENTIILE UNORA DINTRE JUCATORII RAPIDISTI DE A PLECA „NU IMPORTA UNDE" DEVENISERA FOARTE PRECISE, PARTIDA DE IERI CAPATA O EXPLICAŢIE VALABILA.

IN ORICE CAZ, IN CURSUL SAPTAMANILOR VIITOARE SE VA PRODUCE LA RAPID CLARIFICARI MAI MULT SAU MAI PUŢIN SENSAŢIONALE.

MISCAREA LEGIONARA

Recâştigarea perspectivei istorice

Dela 30 Ianuarie 1933, de când politica internaţională stă sub semnul acţiunilor pozitive ale Germaniei naţional - socialiste, multe prefaceri radicale şi evenimente sdruncinătoare au trecut peste noi, fără a fi reuşit să redea raţionamentului comun ancorat până atunci în formule utopice, perspectiva istorică fără de care tot ceeace vine surprinde şi nedumereşte.

Rând pe rând s'au discutat, cu aceeaşi logică obscură : denunţarea tratatului dela Versailles, retragerea Germaniei şi Italiei din Societatea Naţiunilor, războiul italo-abisinian, războiul civil din Spania, alipirea Austriei la Germania, ocuparea Cehoslovaciei, căderea Poloniei, acţiunea militară din Norvegia, înfrângerea Franţei.

Toată lumea s'a înfrigurat fără să judece fondul lucrurilor şi s'a mulţumit să taxeze acţiunile Axei ca barbare, nesincere sau nereglementare.

Şi foarte puţini dintre cei cari crezuseră în miracolul democraţiei au binevoit să vadă că însuşi criteriile de judecată trebuiau schimbate, dacă nu trebuiau părăsite concepţiile de pace eternă şi de înfrăţire între popoare fără terenuri de realităţi, dacă nu trebuia ca din întregul arsenal de date şi exemple din istoria lumii să începem a găsi învăţături bine studiate pentru lucrurile noui ce se realizau sub ochii noştri.

Neapărat, de această incapacitate de înţelegere istorică trebue făcută vinovată, înainte de toate, şcoala şi cultura noastră.

Am crezut că este suficient să scrim ce a fost pentru a fi scutiţi de a mai raţiona şi asupra lucrurilor ce trebuiau neapărat să vie.

Am crezut că istoria poate aştepta legenţa de raţionamente salonarde sau neseriozitatea şuietelor de cafenea.

Am crezut că putem condamna istoria la stagnare şi că avem dreptul să consumăm patrimoniul moştenit fără a da nimic din sufletul şi puterea noastră de creaţie.

Şi, bineînţeles, ne-am înşelat.

Noi am uitat ceace este rostul învăţăturii de istorie şi am nesocotit cinstea care se cuvenea culturii, adică imensului patrimoniu celor mai de seamă dintre oamenii de totdeauna.

Ne-am mulţumit să ne luăm la întrecere în ştiinţa neinterpretată, netrăgând nicio lecţie din tot ceeace acumulam.

Am admirat pe maniacii colecţiilor de cărţi rămase netăiate, socotindu-i, totuşi, nişte oameni de cultură.

Am rămas nemişcaţi în faţa celor mai grăitoare fapte de istorie ce se săvârşeau sub ochii noştri.

Şi, ca o acoperire a pierderii sentimentului nostru istoric, ne duceam la conferinţe despre oameni mari din trecut, citeam cărţi de istorie şi ne socoteam inculţi dacă nu cunoşteam anumite amănunte obiecte asupra nu ştiu căror curtezane de rege desfrânat, fără să ne fie ruşine că avem complect analfabeţi asupra unor lucruri mari ce se petreceau în vremea noastră.

Timpurile pe cari le trăim nu sunt timpuri comune. Se încheie o epocă şi se deschid zări noui pentru întreaga omenire.

Formulele abstracte, teoretice, artificiale şi nerealiste ale comunei de până acum se înlocuesc cu legile firii, ale vieţii renăscute, a popoarelor.

O imensă sinteză de istorie universală se operează chiar în timpul vieţii noastre.

Nu e o prefacere de azi, de mâine. E o schimbare de temelii, de stil, de structură.

Războiul nu e decât o expresie a acestei necesităţi de reformă.

Perioadele pe cari le trăim sunt aspecte cari nu se pot separa prin nimic de răsturnarea ceace se face, în orice caz, chiar şi peste noi.

Să ne învăţăm a deschide ochii pentru a nu mai lăsa istoria „să se întâmple" singură.

Să ne facem solidari cu această istorie, nu numai pentru a ne satisface orgoliul de a participa la ceeace se făureşte, ci, şi mai ales, pentru ca ceeace se făureşte să se facă cu deplina noastră conştiinţă a celor realizate.

Să ne învrednicim de răspunderea nouii aşezări a lumii.

Şi să ne hotărîm a lucra, a risca, a pierde, părăsind atitudinea de critici fără îndeletnicire, de opinie publică fără răspundere, de „lume bună şi echilibrată" angajată în nici o primejdie.

Istoria nu poate fi înţeleasă decât când o trăieşti. Altfel, ea devine mijloc de camuflare pentru cele mai ruşinoase laşităţi.

Virgil V. Mirescu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Deschiderea unei cantine legionare la Imprimeriile Statului

Eri, Duminică 8 Decembrie a. c. la ora 12.30 a avut loc solemnitatea deschiderii unei cantine legionare la Imprimeria Naţională Monitorul Oficial din calea Şerban Vodă nr. 133.

La ora 12, a sosit d-na Elena Codreanu, soţia Căpitanului, fiind întâmpinată de o gardă legionară, de sub comanda camaradului Teodorescu care a dat onorul. D-na Codreanu a vizitat localul unde va funcţiona cantina şi atelierele după care a părăsit instituţia.

Un sobor compus din P. S. S. Dionisie Udrişteanu, stareţul mânăstirii Cernica, Părintele Grigoriu paroh; preoţii Pica Gherasim, Clement Pânzaru, Chrisostomas şi Paulin Popescu, a oficiat o sfeştanie, după care P. S. S. Dionisie Udrişteanu, a ţinut o predică, evocând înfăptuirile Legiunei şi dând sfaturi lucrătorilor.

D. ministru al muncii „Vasile Iasinschi, a ţinut apoi o scurtă cuvântare, urându-le muncitorilor o viaţă aşa cum le-a dorit-o Căpitanul. Vorbeşte apoi d. comandant al Bunei Vestiri Mille Lefter, arătând rolul muncitorului în Statul Naţional Legionar.

In sala cantinei, decorată cu tablourile Căpitanului, Moţa, Marin, General Antonescu şi Horia Sima, am observat în asistenţă pe: d-na Eliza Horia Sima, d. inginer Bucur Mărăcină, directorul Imprimeriei Statului şi Monitorul Oficial; d. Mut, director general; d. Gavrilescu, cu d-na; d. Bălan, director al imprimeriei centrale; d. inginer Vasiliu Dan, dela direcţia generală a Monitorului Oficial; camaradul Oproiu Gh., directorul cantinei, d. inginer Eremia cu d-na; director inginer Păsărică şi d-na, precum şi majoritatea funcţionarilor şi muncitorilor din întreprindere.

După cuvântări, corul muncitorilor a cântat „Imnul muncitorilor", „Sfântă tinereţe" şi „Ştefan Vodă" după care s'a servit asistenţei o gustare, preparată în bucătăriile cantinei.

Solemnitatea a luat sfârşit la orele 14, dupăce asistenţa a vizitat atelierele şi instalaţiile Imprimeriei centrale.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Inaugurarea unui spital legionar la Focşani

FOCŞANI, 8. — Eri d. a. la orele 17 a avut loc în strada Lascăr Catargi 12 inaugurarea spitalului legionar de boli venerice pentru femeii, de sub conducerea d-şoarei dr. Enăchescu.

Au luat parte d-nii : P. Tocu prefectul judeţului, Col. dr. Faur primarul oraşului, Octav Neguţ senator legionar cu d-na, O. Pavelescu aj. de primar, V. Badin, secretarul primăriei, Pidu Atanasiu, şeful poliţiei, P. Pavelescu, secretarul Camerei de Comerţ, Darie diriginte al P. T. T., Col. Cambureanu, maior dr. Bolu, cpt. dr. Brăileanu, cpt. dr. Diaconu, farmacist V. Hupum, prof. Rotaru, P. Codrescu ser. liceului „Unirea", M. Dinescu casierul ad-ţiei financiare precum şi un numeros grup de legionari.

Serviciul religios a fost oficiat de S.S. pr. Ioan protoiereul judeţului.

Au vorbit S.S. protoiereul Ioan binecuvântând instituţia şi pe conducătorii ei, studentul în medicină Demitriu spunând că vor lupta cu toată puterea tinereţei pentru ajutorarea aproapelui conform dorinţei Căpitanului.

Ultimul a vorbit d. Col. Cambureanu preşed. Comitetului arătând importanţa acestui locaş pentru oraşul nostru.

Corul a intonat apoi cântecele „Sfântă tinereţe legionară", „Urlă duşmanii" şi „La luptă muncitori".

La orel 19 seara solemnitatea a luat sfârşit.

H. O.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Ajutorul legionar pentru sinistraţi

„Ajutorul Legionar" are nevoie pentru ajutorarea sinistraţilor din jud. Vaslui, Tutova, Tecuci, Putna, Covurlui, Buzău, Prahova, următoarele articole în cantităţi importante :

Griş, fulgi de ovăz, mălai, făină, lapte, cartofi, fasole, varză, ceapă, unt, stofă ţărănească, pânză de bumbac, pânză de in, pânză de cânepă, lemne de foc, talpă pentru opinci, opinci de cauciuc.

Ofertele se primesc la „Ajutorul Legionar", str. Spătari 15. Telefon 10759.

Rolul „Cuibuşorului de zi"

Mortalitatea infantilă

Una dintre problemele de mare interes social a cărei importanţă nu poate scăpa forurilor conducătoare este şi aceia a protecţiunei mamei şi copilului.

In trecut, cu toată propaganda zgomotoasă făcută în jurul acestei chestiuni şi cu toate milioanele irosite, nu s'a făcut mare lucru în această direcţie.

Cele aproape 75 de instituţiuni cu caracter social şi de ocrotire, fiecare cu administraţie proprie şi lucrând separat, n'au atins scopurile propuse, care au rămas doar simple deziderate.

Formalismul exagerat din trecut paraliza orice iniţiativă bună, iar comisiile şi pară-comisiunile cari necesitau diurne, jetoane şi cheltueli de deplasare, iroseau mare parte din fondurile destinate operei de asistenţă socială. Pe de altă parte iniţiativa particulară nu era bine organizată şi nici sprijinită de oficialitate.

Puţinele societăţi particulare de asistenţă, cu toate că au fost inimos conduse şi au realizat lucruri admirabile, nu şi-au atins nici pe departe ţelurile, nefiind sprijinite de stat.

In materie legislativă s'a venit cu o serie de legiuiri bune prin care se urmărea protecţia femeii muncitoare şi a minorului în fabrici, dar aceste legiuiri — poate cele mai avansate din Europa sub unghiul concepţiei — nu şi-au găsit mai niciodată aplicarea.

Ele au rămas pur şi simplu în cartoanele departamentului de resort, fără nici o aplicaţiune practică.

Patronii marilor stabilimente industriale şi comerciale, majoritate din ei de sânge strein, nu se sinchiseau de aceste dispoziţiuni.

Pe ei nu-i interesa decât banul. Aşa se face că, sub regimul democrat fabricile erau pline de femei, unele din ele gravide, lucrând ore suplimentare şi de noapte. Aşa se face că, cu toate prevederile categorice ale legii pentru pregătirea profesională, fabricile erau pline de copii sub 14 ani, cari lucrau şi ore de noapte. Multe stabilimente industriale nu aveau ventilatoare şi nici băi pentru lucrători, etc., iar salariile, în unele ramuri de industrie, ca de pildă în industria forestieră şi textilă erau salarii de neagră mizerie.

Toată această stare de lucruri a dus la constatarea tragică că România are cel mai ridicat procent de mortalitate infantilă din Europa. Nici vecinele noastre, Ungaria şi Bulgaria nu au un procent de mortalitate a copiilor mai însemnat decât îl avem noi.

Dar să ilustrăm situaţia cu câteva date statistice.

In Februarie 1940, la 1000 de copii născuţi vii s'au înregistrat 188 decese sub un an!

Este o cifră record pe care nu o întâlnim nicăieri în Europa, nici chiar în ţările lipsite de o temeinică asistenţă medicală.

„Cuibuşoarele de zi"

In faţa acestei tragedii care ne subminează naţiunea, regimul naţional-legionar a înţeles să reacţioneze. După ce a procedat la reorganizarea asistenţei publice şi-a îndreptat atenţiunea şi spre asistenţa copilului.

In special „*Ajutorul Legionar*", condus de comandantul legionar *Ilie Gârneaţă*, şi-a îndreptat atenţiunea, cu deosebită grijă, către lumea copiilor nevoiaşi.

Elevii de şcoală au primit cărţi şi rechizite, îmbrăcăminte şi ghetuţe, scutiri de taxe şcolare, etc. Iar cantinele legionare înfiinţate pe lângă şcoli au fost o adevărată binecuvântare pentru copiii nevoiaşilor, ştiut fiind că cel mai mulţi nu iau nimic în gură la plecarea la şcoală.

Dar nici copiii sub cinci ani n'au fost uitaţi.

Din iniţiativa mărinimoasă a d-nelor *Clemence dr. C. Şumuleanu*, *Elena Corneliu Codreanu* şi d-ra dr. Caranfiu a luat fiinţă secţiunea „Cuibuşoarelor de Zi".

„Cuibuşoarele de zi" se vor îngriji de copiii femeilor de prin fabrici, mai mici de 5 ani. Micuţii, cari până acum la plecarea părinţilor la lucru, cari nu se întorceau decât seara târziu, rămâneau singuri sau sub supravegherea vre-unui alt copil mai mare, vor găsi în căminele „Cuibuşoarelor de zi", căldură, hrana potrivită vârstei lor, îmbrăcăminte şi la nevoe îngrijire medicală.

Părinţii vor pleca la lucru, pe şantier sau în fabrici, fără a se mai îngriji de soarta micilor vlăstare rămase acasă singure.

Femeia muncitoare va putea pleca, de-acum înainte, fără temere la lucru, iar munca ei va fi sporită.

Pentru înfăptuirea cu un ceas mai de vreme a „Cuibuşoarelor de zi", doamnele iniţiatoare au adresat un călduros apel publicului românesc pentru a contribui cu efecte şi bani.

In acelaş scop, s'a deschis Duminică bazarul familiei „*Biruinţa*", din organizaţia doamnelor legionare, sub patronajul d-nei *Elena Codreanu*.

Suntem siguri că orice român care îşi iubeşte ţara şi înţelege greutăţile ceasului de faţă, orice român care îşi iubeşte copiii, va sprijini din inimă frumoasa iniţiativă a „Cuibuşoarelor de zi". Să ne gândim la cohortele de mici îngeri albi care ne părăsesc în fiecare an, din vina şi neglijenţa noastră, spre a umple cimitirele ţării şi să dăm din puţinul nostru pentru salvarea lor.

Ion Muche

Intr'un cartier înstrăinat s'a inaugurat eri primul consum condus de legionare

Asistenţa la inaugurarea consumului d'n cartierul Lânăriei

Eri la ora 12 s'a deschis în cartierul Lânăriei, primul consum condus de legionare, de sub conducerea camaradei Lucia Trandafir.

Acest consum, primul în acest cartier populat în majoritate de lucrători, este o adevărată binefacere pentru locuitori.

De notat că pentru populaţia săracă, toate alimentele de prima necesitate se vând în preţul de cost.

Astfel muncitorul va putea găsi cu 4,50 kgr. de cartofi, cu 54 de lei kgr. de untdelemn, cu 18 lei kgr de fasole, etc.

Cu sistemul acesta se pune capăt speculei pe care străinii de neam o exercitau de ani de zile prin aceste locuri.

Consumul este condus de camarada *Vochiţa Antonescu*, iar localul a fost oferit pe timp de un an gratuit de către d. *Topca*.

Sfânta slujbă religioasă a fost oficiată de către preoţii: *Nicodim* dela biserica Sf. Anton; preotul Parocescu dela biserica Alexe şi preotul *Moisiu* dela biserica Manu Cavafu.

A luat cuvântul, părintele *Moisiu*, care a arătat jalea în care se află acest cartier.

„Ne-au speculat străinii pentru că n'am fost la post".

Camaradul comandant *Livezeanu* arată preceptele după care se conduce negoţul legionar;

„Legionarul nu'nşeală la cântar"!

„Legionarul nu primeşte bacşiş"!

„Comerţul legionar a fost înfiinţat de Căpitan în 1935".

Eu însumi fiind student am făcut practică în aceste cooperative legionare, ca băiat de prăvălie, ducând pachetele acasă, atât la „excelenţele trecute" cât şi la omul nevoiaş".

„Carmen-Sylva, Bacău şi Silistra, sunt nume de care este legat comerţul nostru legionar.

„*Cei care aţi apucat pe acest drum duceţi-l mai departe, căci trebue să se ştie: Nu suntem stăpâni în ţara noastră, nici acum, după biruinţa legionară*".

La inaugurare a luat parte şi camaradul ministru *Constant*. La sfârşit corul familiei „Siret" din C. M. L. condus de camaradul comandant *Livezeanu* şi având în cor pe însuşi camaradul ministru Constant au cântat „Urlă duşmanii în cărare".

. . .

„Las' să urle"!

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Dela Ajutorul Legionar din Timişoara

„Ajutorul Legionar" din Timişoara care şi-a luat greaua sarcină de a îmbrăca şi hrăni în această iarnă pe toţi cei goi şi flămânzi, din oraşul nostru, nu are stocuri suficiente de haine şi încălţăminte, strânse din donaţiuni. De aceea, s'a aprovizionat şi se va aproviziona cu stofă şi piele pentru ca din acest material să confecţioneze îmbrăcămintea trebuitoare.

Se face un călduros apel către toţi croitorii şi pantofarii români din localitate, cari vor să pună o piatră trainică la temelia României noi, să-şi ofere câteva ore de muncă din săptămână, pentru confecţionarea hainelor şi ghetelor săracilor.

Serviciile prestate se vor plăti. Cei ce înţeleg această chemare, să anunţe cât mai repede la adresa : „Ajutorul Legionar" B-dul Carol I No. 2 (Elitei) et. II Tel. 43-71.

Lingeria, corapii, mănuşile şi hăinuţele de copii, sunt confecţionate în atelierul „Ajutorul Legionar".

Nu uitaţi că un ceas de muncă poate coborî în noaptea Sfântă a Crăciunului o rază de mângâere în sufletul cine ştie cărui chinuit copil.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

La Vălenii de Munte

A avut loc eri un parastas în memoria Decemvirului I. State Grigore

Din iniţiativa familiei de culburi „Buciumul", de sub comanda camaradului Ion Dobrin, a avut loc eri, la Vălenii de Munte, un parastas în memoria celui ce a fost Decemvirul Ion State Grigore.

Au luat parte din Bucureşti, familiile Decemvirilor I. Caratănase, St. Georgescu şi St. Curcă şi mai multe camarade sub comanda camaradei Natalia Nicolaescu.

La sosirea în Văleni, caravana de maşini a fost întâmpinată de camaradul avocat Valeriu Cristescu, şeful garnizoanei Ploeşti, instr. leg. Gh. Loghiade precum şi de d. dr. Radulescu, primarul Ploeştilor, Gh. Dinescu, primar la Vălenii de Munte şi un mare număr de camarazi din toată plasa Văleni.

Serviciul divin al parastasului s'a oficiat în curtea bisericii din Văleni, care devenise neîncăpătoare pentru sutele de cămăşi verzi şi publicul din Văleni şi împrejurimi.

A oficiat preoţii: Fl. Iliescu, Em. Voiculescu, C. Nichita, I. Mironescu, Dem. Ştefănescu, Alex. Popescu, I. Harikoanu şi D. Nicolaescu.

După oficierea parastasului, camaradul I. Dobrin a ţinut o şedinţă de cuib în curtea casei părinteşti a Decemvirului I. State Grigore.

La orele 3.30 d. a., participanţii s'au înapoiat cu maşinile în Capitală.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Inaugurarea sediului grupului 9 Răzleţi

Eri seară la ora 6, în cadrul unei impozante solemnităţi legionare, a avut loc inaugurarea noului sediu al Grupului 9 Răzleţi din strada Bursei.

Au participat d-nii: V. Iasinschi, comandant legionar şi ministrul muncii; Al. Constant, subsecretar de stat la Presă şi Propagandă; Radu Gyr, Virgil Ionescu, Popov, comandanţi legionari; Cătălin Ropală, şeful grupului 9 Răzleţi, ing. Niculescu, etc.

După oficierea serviciului divin, a vorbit camaradul Cătălin Ropală.

D. ministru Iasinschi, a făcut o incursiune asupra trecutului Mişcării,

Pentru înţelegerea timpului nostru

de **MIRCEA I. GORUNEANU**

Dacă privim atent desfăşurarea politică şi juridică a ultimelor decade, e cu neputinţă să nu descoperim un complex de tendinţe convergând toate spre întărirea autorităţii de stat şi limitarea crescândă a „libertăţii' cetăţeanului care se încăpăţâna să se considere mai departe „independent", stăpân suveran pe sacrele sale drepturi individuale moştenite dela 1789.

Juriştii democraţiei botezaseră acest fenomen — trecător, sperau ei — cu faimoasa formulă a întăririi executivului", întărire ce avea loc, din păcate — spuneau dânşii — în dauna legislativului şi a jurisdicţionalului.

Văzuseră ceva, desigur, juriştii epocii. Dar prea puţin, mult prea puţin, spre a sesiza marile prefaceri substanţiale ale timpului, spre a înţelege şi mai ales spre a trăi schimbările fundamentale ce se manifestau doar superficial în acele reflexe juridice pe care ei le etichetaseră drept o simplă modificare în raportul celor trei puteri ale statului. Ei nu puteau pricepe că evenimentele vremii înseamnă mai mult decât o schimbare în jocul de forţe ale puterilor statale — supremaţia legislativului fiind înlocuită prin aceea a executivului — că însuşi planul de referire şi cu atât mai mult figurile juridice ale liberal-democraţiei sunt pe cale de a fi răsturnate, intronându-se o perspectivă cu totul nouă, alimentată de izvoare de viaţă inedită, rupând hotărît cu tot ce e moştenire a trecutului.

Ceeace anunţaseră pigmeii juridici ai recentului trecut — de tristă memorie — alarmaţi de apariţia unor forţe ce le răsturnau punctele de vedere, tulburându-le comoditatea specifică lumii dreptului, ceeace etichetaseră atât de „juridic" aceste suflete sterpe — rească şi tumultoasă a unei ere şi robi viaţa, viaţa aceea de care se temeau pe bună dreptate strigoii aceştia — era izbucnirea tinerească şi tumultoasă a unei ere noui. A unei ere de restabilire a lucrurilor în ordinea firii, în ierarhia şi armonia naturală pe care Creatorul a hotărît-o.

Din timpul Renaşterii încă, procesul de fărâmare a unităţii fireşti, a organicităţii vieţii sociale începe să-şi facă simţite efectele, spre a culmina în acea catastrofală prăbuşire ce o va aduce pentru un veac şi jumătate revoluţia de tristă celebritate din 1789.

Vrând să înalţe individul în economia lumii şi să-i dea astfel un loc deosebit, oamenii Renaşterii au procedat în aşa fel, încât declarându-l centrul Creaţiei, substituind astfel imaginei teocentrice una antropocentrică, au ajuns la un rezultat diametral opus celui urmărit. Căci vrând să desrobească omul de supunerea sa faţă de Dumnezeu şi să-l libereze astfel din firească subordonare, ei nu au reuşit prin aceasta decât să răstoarne ordinea firii, stârnind prin sfruntarea lor demoniacă răzbunarea metafizică ce se deslănţue ori de câte ori nu se respectă ierarhia firească a existenţei.

Distrugând legătura existenţei teluric-animalice a omului cu Divinitatea, se comitea o degradare esenţială a fiinţei cu chip divin, reţinând-o în planul unei existenţe pur animalice.

Injosirea, precum se vede, nu era graduală, ci esenţială, o degradare ontologică.

Odată cu această primară mutaţie degradatoare apar şi toate celelalte caractere ale timpurilor moderne, începând cu atomismul individualist şi terminând cu protestantismul democratic şi ateismul de toate nuanţele.

Rupându-se legătura cu planurile superioare ce singure legitimează existenţa, aceasta se fărâmiţează haotic.

Viziunii ierarhice şi soborniceşti a lumii i se substitue astfel o viziune mecanicistă, atomizantă şi nivelatoare.

Elementul e rupt din contextul său natural dela care lua sens şi declarat autonom, egal în rang cu toate celelalte elemente rupte şi ele din unitatea originară.

Sfărâmarea, pulverizarea aceasta a lumii vii în caricaturi de elemente neviabile şi artificioase, neglijarea legilor întregului comandând mişcările acestor elemente ce nu există autonome decât în creierii seci ai mecaniciştilor de tot felul, precum şi diavoleasca sfruntare scientistă, toate acestea nu sunt decât răzbunările orânduirilor firii ca răspuns al nerespectării rangurilor şi ierarhiilor divine.

Secularizat de darurile date lui de către Dumnezeu, omul modern nu putea rămâne în această situaţie nefirească şi complet falsă în care-l aruncase o concepţie drăcească, mult prea nerespectuoasă cu realităţile spre a avea şanse de rodire.

Liberalismul formalist şi pur categorial al erei moderne golise astfel de sens şi viaţă persoana vie a omului, substituindu-i o schemă stearpă şi artificială de maşină economică.

Răzbunarea naturii umane însă veni printr'o adâncă reaşezare a firii în drepturile ei, înmărmurind mai ales pe aceia ce credeau că prin teorii şi palide scheme, pot silui după bunul lor plac viaţa în toată bogăţia ei desfăşurată ierarhic pe diverse planuri.

Pe această cale împărătească de reintrare în ordinea divină, păşeşte ca înainte mergătoare Legiunea Arhanghelului Mihail.

Invăţându-ne că suntem cu toţii, fii ai aceluiaş neam, neam creştin de cea mai autentică plămadă, Legiunea ne arată calea mântuirii. Omul nu e o fiinţă izolată, însingurată ; singurătatea înseamnă uscare, moarte. Detaşarea din comunitatea de viaţă şi iubire care-i neamul, ieşirea din comuniunea aceasta sobornicească fiind pedepsită cu ieşirea din lege, căderea din Adevăr. Prin luciferica răsvrătire a omului împotriva existenţei, prin însingurarea aceasta, el îşi tae calea spre Adevăr. Căci, spune atât de frumos Puiu Victor Gârcineanu : Adevărul este împăcarea cu existenţa. Iar starea de ecumenicitate, de comuniune sobornicească este doar singura cale spre Adevăr.

Numai încadrându-ne în comunităţile naturale de viaţă, numai topindu-ne în dragoste creştină cu semenii noştri ni se revelează Adevărul, planul celor divine la care numai astfel putem participa.

Şi aici stă singularitatea momentului legionar. Comunitatea neamului nu e un scop în sine, nu se limitează la o trăire biologică, la o trăire pur istorică.

Comuniunea aceasta — fapt istoric de cea mai mare însemnătate, desigur — constituie numai momentul vizibil, social, pregătitor al acelei supreme transcenderi în tărâmul de dincolo, unde ne pătrunde Voinţa lui Dumnezeu, unde realizăm vocaţia însăşi a fiinţelor noastre cu chip divin.

Iar poporul românesc se situiază astfel pentru prima dată pe culmile istoriei, arătând prin fiinţa sa legionară ţelul însuşi al neamurilor lumii :

Depăşirea pământescului şi Invierea în duhul creştin.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Din activitatea Ajutorului Legionar la Arad

O operă de asistenţă legionară prin excelenţă

ARAD, 8. — Concomitent cu celelalte centre din ţară s'a organizat şi aici, ca o desăvârşire a perceptelor legionare, asistenţa socială a celor năpăstuiţi, numită Ajutorul Legionar şi pusă sub îngrijirea şi conducerea celor mai potriviţi legionari.

Până în zilele trecute „Ajutorul Legionar" a funcţionat la sediul legionar din localitate, când la intervenţia binevenită a şefului de judeţ al M. L., ing. **Ioan Constantin**, acest oficiu a fost instalat în edificiul Crucei Roşii. Dela început Ajutorul Legionar a fost pus sub conducerea legionarei **Eugenia Ciontea**, soţia vrednică a camaradului prof. Ciontea — nepotul tribunului Ciontea dela Arad.

Dintru început instituţia aceasta a creiat : **serviciul casieriei, îmbrăcămintei; şi plasarea**—predată nu de mult părintelui comandant ajut. **Viorel Giurgiu**.

In calitate de cronicari ai înfăptuirilor de fiecare zi a actualului regim al tinereţii româneşti, ne-am deplasat la acest oficiu, unde am înregistrat următoarele înfăptuiri : 1 milion 334.903 lei încasaţi. Până acum s'au plasat 600 persoane. S'au ajutat 408 familii şi persoane. In acest ajutor au fost distribuite : 136 perechi încălţăminte, 2 curele, 1 bretele, 147 pulovere, 97 metri material îmbrăcăminte, 2 tailleure, 92 buc. lingerie diferită, 79 paltoane, 43 haine, 53 pantaloni, 5 căciuli, 50 pălării, 216 rufe mari de corp, 357 rufe mici de corp, 20 bluze, 30 rochii, 16 veste, etc.

Casseria a luat fiinţă la 30 Sept. a. c. La fel îmbrăcămintea. In 23 Nov. a. c. s'a înfiinţat secţia alimentară, a cărei conducere s'a încredinţat părintelui camarad **Biliboacă**.

Instituţia Ajutorului Legionar s'a putut realiza datorită muncii perseverente a conducătorului judeţului ing. **Ioan Constantin** şi a preşedintelui Ajutorului Legionar d. Dr. **Ion Moldovan**, directorul Spitalului Central, secondaţi cu abnegaţie de camarada Eugenia Ciontea — o artistă apreciată a Clujului românesc de odinioară.

Pentru sărbătorile Naşterii celui mai bun Fiu a lumii, Ajutorul Legionar organizează o serbare a copiilor săraci, în care scop se face apel la toţi comercianţii, intelectualii şi muncitorii români, desigur acela cu dare de mână şi inimă de frate, să contribuie cu : bani, haine, ghete şi alimente conservate, astfel ca de sărbătorile Crăciunului să fie ajutaţi un număr cât mai mare de nevoiaşi.

D. ARAGON

Economie - Finanţe - Agricultură - Muncă

Problema natalităţii în mediul rural

Intr'un articol sub titlul de mai sus, am insistat într'unul din numerele trecute ale ziarului, asupra nevoii ca politica socială a României Legionare să fie orientată, mai ales, spre viaţa ţărănească. Din două motive: Intâi fiindcă 80% din populaţia ţării trăeşte în sate, în nevoi care impun cea mai grabnică intervenţie a Statului şi în al doilea rând fiindcă munca din domeniul industrial îşi are asigurată o protecţie minimă în cadrul legal existent.

Una dintre problemele cele mai urgente ce se pun pentru viaţa satelor este problema organizării sanitare. Nu numai faptul că 80% din populaţia României trăeşte în mediul rural, ci mai ales faptul că satul românesc este, până astăzi, unicul izvor sănătos de vitalitate pentru Neam, justifică o grabnică şi mare grijă pentru populaţia ţărănească. Ambele elemente sunt atât de covârşitoare în viaţa Neamului nostru, încât pe ele se reazimă întreaga existenţă a Poporului Românesc, din veacurile trecutului până în veacurile ce vor răsplăti marea jertfă.

Este suficient să amintim că din 601.000 copii născuţi vii anual în întreaga ţară, un număr de 524.000 copii sunt daţi de sate, spre a ne da seama de întreaga măreţie şi de complexul problemelor ce se pun în legătură cu organizarea sanitară a satelor.

Un prim deziderat ce trebue să-şi găsească o grabnică soluţie este reducerea mortalităţii infantile, prin ocrotirea familiei în mediul rural. Actualmente, lipsa aproape completă a unor măsuri îndreptate în această direcţie face ca 120.000 copii să moară în decursul întâiului an după naştere. Intr'o atare situaţie excedentul demografic se datorează numai selecţiunii şi rezistenţei naturale.

Ca să se vadă şi mai bine acest lucru menţionăm că din totalul copiilor născuţi în sate abia 37% au fost asistaţi la naştere de moaşe şi nici măcar 1% nu au fost asistaţi de medic. Afară de aceasta, din cei 120.000 copii care mor în primul an după naştere abia 15% au fost văzuţi de un medic înainte de a muri, iar restul de 85% mor fără de nici o asistenţă medicală.

Cifrele de mai sus vorbesc atât de mult şi atât de tare strigă înspăimântătoarea realitate pe care ne-o arată, încât nici un comentariu nu poate ascunde blestemul ce apasă asupra inconştienţilor care au lăsat Neamul să ajungă până aci.

Tot în cadrul necesităţilor de ocrotire a familiei menţionăm nevoia de a se reduce efectele dezastruoase pe care le are munca nepricepută a femeii din mediul rural asupra natalităţii şi asupra mortalităţii infantile, căci este ştiut că femeia, la sate, lucrează cot la cot cu bărbatul, deşi din punct de vedere natural se deosebesc atât de mult. Acest lucru poate fi îndeplinit cu uşurinţă prin educarea ţăranului spre o mai raţională lucrare a pământului.

Actualmente, economia ţărănească bazându-se aproape exclusiv pe munca manuală, este explicabil fenomenul absorbirii în procesul producţiei a celor mai multe din femeile ţării, sustrăgându-le prin aceasta dela îndatoririle lor fireşti şi contribuind la un proces dureros de degenerare a Neamului.

Faţă de situaţia de mai sus se impune o dotare a satelor cu personal şi organizaţii medicale suficiente şi sprijinirea economiei ţărăneşti pentru o producţie ajutată de mijloace tehnice.

Numai în felul acesta sutele de mii de copii nevinovaţi, condamnaţi la o moarte sigură, vor fi salvaţi şi daţi Neamului, spre rodirea Invierii.

Ion Pupeză

Să naţionalizăm viaţa economică, dar cum?

Cine spune că este uşor să faci negustorie, — greşeşte. Greşeşte în primul rând, fiindcă nu ţine seamă de practica pe care trebue s'o aibă cineva atunci când se hotărăşte să treacă în rândurile negustorilor adevăraţi. Mai greşeşte apoi, fiindcă nesocoteşte aptitudinile ce se cer acelora cari vor să intre în viaţa comercială. Practica şi aptitudinile, sunt, aşa dar, condiţii esenţiale. Capitalul şi entuziasmul nu sunt de ajuns. Capitalul se pierde uşor, iar numai cu entuziasm nu poţi face nimic. Dispare şi el adesea odată cu capitalul.

In România, ce este drept, elementul autohton a fost mai totdeauna absent în viaţa comercială. I-au luat locul cei streini de neam şi aceasta îşi are explicaţia în faptul că cei cu aptitudini negustoreşti, adică acei cari puteau deveni buni negustori cu ajutorul practicei ce-ar fi făcut-o în câţiva ani, s'au dedat altor ocupaţii. Cei mai mulţi dintre ei s'au făcut funcţionari publici, considerând această profesie mult superioară negustoriei. Furia aceasta i-a cuprins pe mulţi, iar dacă astăzi avem un număr prea mare de slujbaşi la stat, vina ştim cine o poartă.

In general n'a fost ocupaţie intelectuală, care dela războiul mondial în care să nu fie practicată de mai bine de 80 la sută din tineret.

Şi pentru ce această năvală la ocupaţiile intelectuale? Pentru garanţia ce ţi-o poate da o asemenea ocupaţie că vei duce o viaţă mai bună, fără lipsuri şi cu mai multe drepturi în societate? Nu, de o mie de ori nu!

O viaţă mai bună şi drepturile în societate nu le dau rangurile căpătate pe criterii ce stau la baza unei greşite selecţionări a indivizilor. Numai priceperea şi munca duc la afirmări sigure. Restul, nu contează. Diplomele şi mai puţin, fiind că dacă s'a pus vreodată la noi problema şomajului, aceasta a pornit dela lipsa de venituri a intelectualilor. Să se caute în arhivele tuturor instituţiilor publice, să se răsfoiască din dosarele cu cererile de serviciu din ultimii ani şi se va vedea cine se plângea de şomaj. Nu cred să fie vreo cerere dintre acestea care să nu se termine cam aşa: „Domnul Ministru (N. R. sau Director General), în speranţă că veţi avea în vedere cererea unui şomer intelectual, licenţiat, două (N. R. sau trei) facultăţi, cu onoare vă rog să bine voiţi a primi asigurarea deosebitei mele consideraţiuni".

Tragedia şomeurilor intelectuali a avut însă şi alte aspecte. Mai ales pe vremea când uşile instituţiilor erau deschise numai pentru elementele ale căror protectori figurau ca oamenii zilei, iar în ce priveşte accesul la întreprinderile particulare, în majoritate evreeşti, acesta era deasemeni condiţionat de multe, foarte multe recomandaţii pe care nu mulţi le puteau avea în timpul acesta.

In domeniul profesiilor libere cari pot fi practicate şi de netitraţi, şomajul a rămas totdeauna în faşe. De pildă, negustor şomeur, — nu există. Viaţa comercială îşi are legile ei, cari asigură continuitatea negoţului şi îl fereşte de neajunsuri pe acel care l-a practicat cu pricepere. Au fost, e drept, şi negustori pricepuţi cari au trecut prin încercări dureroase: falimente, pierderea capitalului, etc. Aceste excepţii nu sunt decât consecinţe fireşti ale crizelor economice. Şi ele apar în anumite epoci în mai toate ţările, sacrificând o seamă din factorii principali ai vieţii economice.

Lăsând însă la o parte obiecţiunile de natura aceasta şi privind lucrurile în general, şi mai ales din punctul nostru de vedere, Ţara Românească n'a avut niciodată o negustorime dominată de elementul autohton. N'am avut-o, fiindcă, aşa după cum am arătat mai sus, tineretul nostru a luat cu asalt numai ocupaţiile intelectuale. Nu spunem că întreg tineretul românesc trebuia să intre în viaţa economică. Anjungea măcar 30 la sută din acest tineret, adică cei cu aptitudini să practice negustoria, pentru a o grăbi cu un ceas mai de vreme afirmarea unei economii naţionale adevărate.

Dar aceea ce nu s'a putut face altădată, nu este greu de realizat acum. Cu o condiţie însă: negustorie cu elemente pricepute, cari să nu fie lipsite de practica ce se cere pentru această ocupaţie.

Repetăm: nu este uşor să faci negustorie, atunci când n'ai nici aptitudine, nici practică. Orice încercare făcută, fără să se ţină seama de aceste condiţii esenţiale, duce la aventură. Tineretul, a greşit, odată când s'a dedat în întregime ocupaţiilor intelectuale.

Este de dorit, deci, ca tinerii români să nu comită o nouă greşeală, dând buzna cu toţi, chemaţi şi nechemaţi, în viaţa comercială.

Să se ţină seama de acest lucru, dacă dorim să avem ceea ce ne lipseşte, — o negustorime românească pregătită să câştige marile bătălii ce se dau pentru naţionalizarea vieţii economice.

D. V.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cum se poate ajunge la eftenirea vieţii

Câteva constatări cu privire la raţionalizarea consumului alimentar şi acţiunea împotriva scumpetei excesive

Infiinţarea cooperativelor legionare, în diferite puncte ale Capitalei, a adus — pe lângă satisfacţia perspectivei progresului în viaţa noastră economică — o îmbunătăţire a consumului alimentar.

Lipsa multor articole de primă necesitate a fost împlinită graţie acestor cooperative a căror acţiune vigilentă nu s'a limitat numai la mişcarea preţurilor dar şi la facilitarea aprovizionării populaţiei cu alimente pe care spoliatorii le supralicitau.

Cu un preţ simţitor redus cetăţeanul a găsit ceeace în altă parte, la magazine sau în pieţe de desfacere, ar fi trebuit să ofere un preţ mai mare: zarzavat, untură, untdelemn, ouă, brânză, peşte şi carne, — inaccesibile, — în multe centre de consum alimentar, — deficitarului buget al nevoiaşului, la cooperativele legionare se vând la preţuri de cost. Dăm exemplu, cooperativa „Biruinţa", a grupului „Răzleţi", inaugurată zilele trecute în piaţa Amzei:

Fasolea se vinde aci cu 20 lei kilogramul, adică cu 8—10 lei mai puţin ca în piaţă; lămâia costă 3—6 lei, faţă de 8—10 lei cât se vinde în piaţă; heringii: 14 lei bucata, — în altă parte îi cumpărăm cu 18—22 lei; orezul din prima cultură se vinde cu 60 lei kilogramul, — la magazine îl luăm cu 36 lei mai scump; săpunul, cu 72 la sută acizi graşi, se vinde la cooperativă cu 52 lei kilogramul, în timp ce aproape toţi negustorii îl vând cu 17—20 lei mai mult; merele „Yonathan": 54 lei kg., alţii le vând cu 90 lei; creţeşti: 48 lei, în piaţă costă 60 lei; smochinele 150 lei kg., iar în piaţă cu 25 la sută mai scump, — şi câte alte articole mai ieftine decât acelea speculate de jefuitorii pieţelor noastre de consum.

IMPLINIREA LIPSURILOR

Sunt cartiere însă unde multe alimente lipsesc, de pildă ouăle.

Faptul e o firească consecinţă a maximalizării preţurilor, căci — după cum se ştie — autorităţile au impus vânzarea ouălelor în spiritul ordonanţei pentru ieftenirea vieţii. Până mai acum câtva timp, oul se vindea cu 5—6 lei; astăzi nu mai poate fi vândut decât cu 3.20 lei.

Comercianţii, cari altădată scontau câştiguri scumpe, au renunţat aci la aprovizionarea cu ouă.

Se mai adaugă apoi şi faptul că s'a îngăduit cofetăriilor să plătească oul cu 4.30 lei, ceea ce a diminuat cantităţile aduse — spre desfacere — în pieţe, producătorii având, deci, preferinţă pentru acestia.

Cooperativele legionare vor trebui, desigur, să se aprovizioneze direct dela producători în deosebi dela fermele limitrofe, asigurând o vânzare normală şi mulţumind astfel pe consumator.

In admirabila acţiune pe care mănunchiul cooperativelor legionare au pornit-o împotriva scumpetei excesive, — potolind odată setea celor cari ne secătuiau punga, — se integrează excelenta colaborare a agenţilor poliţiei comunale, recrutaţi dintre legionari. Ei supraveghează piaţa, sesizează lipsurile alimentare, în toate cartierele oraşului, şi îndreaptă — din multe puncte ale principalelor artere de penetraţie — pe micii producători, cari, printr'o rodnică măsură, nu mai sunt siliţi să cutreere străzile în căutarea clienţilor.

Idealul, în ceeace priveşte reprimarea speculei, este ca numărul cooperativelor să fie sporit; însăşi prosperitatea comerţului românesc atârnă de această înmulţire, cu atât mai mult cu cât înstrăinarea lui, înlesnită de profitorii banului public, ne-a creat o situaţie precară.

Or, mişcarea cooperativă legionară, deschizând o strălucită perspectivă pentru desvoltarea continuă a comerţului românesc, — realizând captarea energiilor şi iniţiativei, — determină o rapidă eliminare a elementelor refractare intereselor neamului.

SITUAŢIA IN GENERAL

Ieftenirea vieţii, strâns legată de această mişcare coopeoratistă, are însă şi alt aspect din punctul de vedere al raţionalizării consumului alimentar. Evenimente cu totul excepţionale, produse în ultima vreme, au anemiat economia românească; consumul a înregistrat un plus în cerere şi un minus în ofertă.

Carnea a cărei consumaţie îngloba nouă sute de mii kg. pe săptămână — în Capitală — a trebuit să fie redusă cu patru sute de mii kg., rămânând numai cinci sute de mii kg. în consum.

Economia, urmărită prin scăderea de mai sus, n'a fost însă realizată, întrucât în zilele destinate tăerii, cantitatea pentru consum e tot de nouă sute de mii kg., cerace, socotind restricţia vânzării de trei ori pe săptămână, înseamnă că nu se poate ajunge decât la o slabă economie.

Soluţia este ca măcelăriile să cumpere, pe viitor, o cantitate de carne indicată de procentul consumatorilor lor, — adică să nu se mai permită vânzările mari care au caracterul stocurilor inutile.

Pe de altă parte e necesar instituirea unui control asupra preţurilor dintre măcelarii angrosişti şi detailişti, cum şi o armonizare a preţurilor, privind specialităţile, la vânzarea în detaliu.

Autorităţile noastre competente care studiază problema creşterii viţeilor, a refacerii stocului naţional, care ar primejdui altfel economia ţării, vor stabili un regim special al tăerilor, aplicate apoi prin regia comercială mixtă, (R. E. M. A. C.). Ne despart însă câteva zile până la definitiva soluţionare a problemei; numai în ultima formă vom putea deci să desprindem foloasele ce ni le va aduce.

VA FI CEAPA SUFICIENTA!

Este interesant să amintim, deasemenea, că autorităţile, în dorinţa de a normaliza consumul şi de a acoperi toate lipsurile, a importat cantitate considerabilă de ceapă din Bulgaria.

Primul transport, reprezentând 50 vagoane, a sosit la Giurgiu, alte transporturi sunt în drum spre ţară.

Cantităţile de ceapă, menite să ne asigure consumul întreg, au fost cumpărate în condiţii bune, aşa că nu va costa mai scump pe pieţele noastre iar pentru a se satisface toate nevoile, ceapa va fi distribuită de primărie.

Sunt cele dintâiu măsuri pe care le anunţăm sub forma unor constatări îmbucurătoare — în cadrul uriaşei acţiuni pentru ieftenirea vieţii.

RADU MAN

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noul consiliu de administraţie a Soc. Generale de Gaz şi Electricitate

Astăzi la ora 11 dimineaţa s'a ţinut adunarea generală a Soc. Generale de Gaz şi Electricitate din Capitală.

S'a procedat la punerea în concordanţă a Societăţii cu noile prevederi ale legii societăţilor anonime, alegându-se următorul consiliu de administraţie:

Preşedinte: d. I. P. Vântu, primarul general al Capitalei;

Membrii d-nii: V. Mailat, primarul sectorului III Albastru, Valeriu Negulescu, ajutor de primar la Municipiu, ing. N. Constantinescu, dir. general al Soc. comunale de tramvaie, ing. Leonida Dumitrescu, directorul general al Soc. generale de Gaz şi Electricitate, ing. Dorin Pavel, directorul Uzinelor Comunale şi d. ing. Boeru.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Săpun ieftin şi de bună calitate pentru populaţia Capitalei

Primăria Capitalei aduce la cunoştinţa comercianţilor detailişti şi cooperativelor legionare că are în depozitele sale 30.000 kgr. săpun de bună calitate, la preţul de lei 41 kgr.

Cererile se vor adresa Direcţiunii aprovizionării, calea Rahovei Nr. 39.

Revânzarea pentru public a acestui săpun se va putea face cu lei 48 kgr.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Inaugurarea cantinei funcţionarilor primăriei Capitalei

Astăzi la ora 12.45 s'a inaugurat cantina Nr. 1 a Soc. Funcţionarilor Comunali.

Erau de faţă d-nii I. C. Vântu, primarul general al Capitalei, d-nii ajutori de primari: col. Dobrotescu şi Popescu Cocoşu şi toţi şefii de servicii.

Slujba religioasă a fost oficiată de părintele Cazacu. Corul legionarilor funcţionari la Municipiu au intonat apoi: „Sfântă Tinereţe Legionară" şi „Imnul Legionarilor şi Vrancea".

Cantina funcţionează în str. Vasile Boerescu Nr. 3.

Pentru suma de 20 lei — se va putea servi funcţionarilor o masă cu două feluri şi pâine.

Zilnic se vor prepara patru feluri de mâncare, din care clientela îşi va putea face alegerea de preferinţă.

Deosebit de aceasta se va servi, un supliment, contra cost.

Pentru primele trei zile se vor servi următoarele menu-uri:

LUNI: Borş rusesc, ochiuri la căpac, chifteluţe marinate sau pulpă de purcel.

Supliment: compot de mere, lapte cu orez sau fructe.

MARŢI: Ciorbă de perişoare, mămăligă cu brânză, tocană naţională de muşchi sau cotlet de purcel la grătar cu varză roşie.

Supliment: compot de pere, plăcintă cu mere sau cafea.

MIERCURI: Ciorbă de cartofi, bame de post, Debreţini pe fasole albă sau muşchi afumat pe piure de cartofi.

Supliment: compot, orez sau fructe.

Festivitatea legionară dela garajul S. T. B. „Panduri"

Discursul d-lui inginer N. Constantinescu

Societatea Comunală a Tramvaielor Bucureşti, devenind instituţie legionară, noua conducere şi-a început activitatea printr'o măreaţă festivitate legionară, care a avut loc ieri, la ora 12 dimineaţa, în garajul S. T. B. „Panduri".

Au luat parte nu numai legionarii, ci întregul personal, în frunte cu directorii şi şefii de servicii, din care notăm pe d-nii: ing. N. Constantinescu, director general, ing. A. Truneanu, secretar general; ing. Neamţu Petre, administrator delegat; ing. N. Şoneriu, directorul atelierelor; ing. Gabriel Popescu, directorul exploatării; ing. Gh. Vasilca, directorul tracţiunii; Gh. Teodorescu, directorul administrativ; Bicleanu, directorul comercial; ing. Victor Popescu, director liniii şi clădiri; ing. N. Georgescu, directorul economatului; ing. Tilibaşa, ing. Dumitrescu, ing. Simionescu, ing. Bălan, dr. Schileriu, dr. Covrigeanu, etc.

RAPORTUL ŞI SERVICIUL DIVIN

La începutul festivităţii, camaradul Nicolae Pârvu, şeful organizaţiei legionare S. T. B., a prezentat raportul camaradului secretar general ing. A. Truneanu şi care la rândul său, a dat raportul camaradului director general, ing. N. Constantinescu.

Jurământul a fost luat de camaradul ing. A. Truneanu.

Pr. Pălăghiţă, ajutat de pr. Brighidan, au oficiat un serviciu divin.

CUVANTUL D-LUI ING. N. CONSTANTINESCU

Răspunsurile au fost date de corul Sf. Patriarhii, de sub conducerea camaradului comandant ajutor Tincoca.

ALOCUŢIUNEA PR. PALAGHIŢA

Pr. PALAGHIŢA luând cuvântul, spune printre altele următoarele:

„Camarazi, suntem în plină înviere.

Dela domnia Fanarioţilor încoace românul a fost crescut cu spinarea de cauciuc, milog, cu „sărut mâna conaşule..." Aşa l-au crescut conducătorii destinelor noastre de eri.

Zalele lanţului dela voevozi încoace, sunt putrede.

Căpitanul a pus în ţara aceasta un început nou, a făcut o primă verigă, pe care a legat-o de cele voevodale.

Putregaiul care a mai avut încă putere să întunece lumina, să împiedice forţa nouă a legiunii, a fost dat la o parte şi digurile lor au fost rupte, încât ţara aceasta îşi face loc pe adevăratul ei făgaş.

Politicienii înadins au lansat noţiunea de popor, pentru ca în mocirla aceasta să se scalde toţi şi cari aveau misiunea de a nimici noţiunea de naţie.

De acum încolo pleacă o naţie vie, care trăieşte, se înalţă şi care se numeşte naţia românească.

Căpitanul nu e mort. El e viu. Dacă nu este cu trupul între noi. El este cu duhul Lui.

Să mergem cu toţii strigând acelaş nume: „Trăiască Legiunea şi Căpitanul!".

A luat apoi cuvântul d. ing. N. CONSTANTINESCU, directorul general al S.T.B.-ului, care a spus:

„Ne-am strâns aci, ca să ne cunoaştem să vă spun gândurile mele. Am vrut ca primul pas ce-l facem, să cerem ajutorul lui Dumnezeu, ca să ne lumineze şi să ne ajute în munca pe care o începem.

Cu ajutorul lui, cu braţele şi mintea noastră, vom duce la bun sfârşit şi vom învinge toate greutăţile.

Vă cer muncitori, să priviţi cu încredere înaintea voastră.

Să munciţi cu convingere că prin munca voastră puneţi o piatră la temelia ţării.

Munca este o credinţă.

Munceşte disciplinat.

Disciplina este tăria unui neam.

Greutăţi vom întâlni multe, lupta este grea, dar muncind cu dragoste şi ordonat, vom învinge totul.

Să credeţi în braţele voastre şi în cei ce vă conduc. Fără această încredere în conducători, fără muncă şi disciplină, nu se poate câştiga o luptă.

Camarazi, în Soc. Comunală a Tramvaielor a existat un puternic nucleu legionar, care a crescut continuu, reprezentând o importantă forţă.

Rădăcinile Mişcării Legionare sunt înfipte adânc în viaţa poporului, se contopesc cu el, se confundă cu el.

Ţelurile Mişcării sunt aspiraţiile neamului, sunt nevoile lui, deaceea ce-i ce spun că vor distruge Mişcarea Legionară, nu ştiu ce spun, căci neamul românesc nu va pieri niciodată.

In lume, Mişcarea Legionară, ocupă loc de frunte prin numărul impresionant al celor ce s'au jertfit pentru credinţa lor.

Şi din sânul vostru au fost eroi. Numele lor îl vom săpa în curând în piatră, pentrucă sacrificiul lor să rămână pildă şi îndrumar de viitor.

Jertfa lor să ne fie nouă însă îndemn la munca ce o depunem aci şi să ne legăm în faţa lor şi a viitorului că le vom urma pilda de va fi nevoie.

Fiţi demni, fiţi politicoşi, fiţi oameni de onoare.

Camarazi, vreau să fac din Soc. Comunală a Tramvaelor Bucureşti o cetate a muncii, a disciplinei şi a onoarei.

Pentru a coordona, a dirija şi a controla activitatea politică a Soc. noastre, se va înfiinţa un birou de coordonare şi dirijare.

Vom căuta în curând să realizăm o mai bună salarizare, căci ştim că traiul este greu.

Vom căuta, la anul, să rezolvăm şi problema locuinţei muncitorilor, locuinţa voastră.

Cu aceiaşi credinţă, ca şi voi, muncind împreună cu voi, disciplinat, cot la cot, umăr la umăr, biruinţa va fi a noastră, orice greutăţi s'ar pune în cale.

Cu aceste gânduri vă strig: „La luptă muncitori".

Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

Apoi, întreaga asistenţă a intonat: La luptă muncitori şi Sfânta tinereţe Legionară, etc.

Creşterea depunerilor la Cassa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale

— In primele trei luni ale Regimului Legionar, depunerile au sporit cu aproape 900.000.000 lei —

Intre 6 Septembrie — 8 Decembrie 1940, depunerile pe librete de economii şi depozitele conturilor de cecuri poştale prezintă următoarele variaţiuni:

	6 Septembrie 1940	6 Decembrie 1940	Creşteri
Depuneri pe librete	2.868.787.238 lei	3.125.068.540 lei	+ 256.281.302 lei
Depozite pe cecuri	1.319.400.671 „	1.958.537.382 „	+ 639.137.258 „
Totalul depozitelor	4.188.137.909 „	5.083.606.475 „	+ 895.418.563 „

Sporirea depunerilor cu 895 milioane, în cursul ultimilor trei luni, este o dovadă a întăririi încrederei depunătorilor, precum şi o dovadă în sensul că fenomenul tezaurizării începe să se atenueze, în viaţa economică românească.

7 Decembrie 1940 — GT.

6401

Spiritul literaturii legionare

(Continuare din pagina II-a)

ţii. Alături de excesele individualismului literar apare ca o umbră prevestitoare de viitor simţul colectivului etnic. Abuzul de abstract naşte încă de pe atunci dorul de concret. Sub hermetismul barbar, sub metafizica obscură, apar noile tendinţe de precizare a expresiei, de viziune spirituală a lumii. Se întrezăreşte instinctul înlocuirea revoluţionarului distructiv cu dorul de zidire trainică. Opera literară încetează de a se mai naşte din momente, căci timid încă artiştii vor să vadă dincolo de clipă în eternitatea în care ar vrea să se integreze. Intr'un cuvânt, lirismul literar poate întrezări azi cum în acele vremuri lipsite de ideal, în care creaţiunea estetică era lăsată în voia soartei, sub zodia nedisciplinei şi bunului plac individual, se plămădea temeiul conştiinţei creaţiunilor viitoare, cari legionar se vor aşeza sub semnele unei discipline interioare.

Cu alte cuvinte, sensul estetic al literaturii legionare reprezintă esenţa îmbinarea armonică într'un nou ideal a tendinţelor sănătoase din literatura veche, cari nu se îndreaptă în viitor absorbiţi, creşcenţelor şi alterărilor străine din literatura veche, cari nu se pot încadra nici violoului spiritului legionar, legiunea nu face decât să treacă tendinţele ce am amintit din planul de manifestare individuală în planul de manifestare colectivă.

Legiunea, ca doctrină, reprezintă o viziune limpede, senină şi activă a lumii româneşti. Literatura legionară va trebui să stea deci sub semnele spirituale ale forţei şi robusteţii, clarităţii şi seninătăţii. Transpunerea acestor valori spirituale în cadrul manifestărilor literare ne va îndrepta fără îndoială către un realism de o nuanţă cu totul specială. Realismul acesta ce-l am putea defini sub un alt aspect ca spiritualist, reprezintă în primul rând negarea, îndepărtarea de orice formă de snobism, de orice deformare intelectuală, a expresiei literare a sentimentului, de orice anarhism individual, şi mai ales de orice valoare care nu are o sufletul nostru. Spiritualism ce reprezintă o conştiinţă unitară a sensului vieţii în faţa diversităţii senzaţiilor şi sentimentelor pe care le dă trăirea. Spiritualism ce înseamnă părăsirea ego-centrismului şi revenirea la înţelegerea rosturilor colectivităţii, pentru care şi în numele căreia artistul „celebrează".

Realism spiritualist, care din punct de vedere estetic reprezintă o sinteză de romantism, — suflet, avânt, dinamism, — şi clasicism, puritate de expresie, obiectivitate şi personalism creator.

Literatura legionară se va menţine deci în o artă obiectivă, cadrul inspiraţiei derivând din experienţă personală, viaţă normală şi mai ales la valori sufleteşti proprii. Va fi o artă care va transfigura în ideal realitatea, fără să fie deci, fotografia realităţii, ea nu va fi nici rezultatul fanteziei proprii autorului. Păstrând cu hotărîre autonomia sa se va încadra totuşi unităţii vieţii legionare. O artă ce va părăsi rafineria de „şcoală", căutarea de „cenacluri" desăvârşindu-se în forme accesibile tuturor.

Fenomenul literar, pornind deci ca orice alt fapt legionar dela valorile spirituale, se va încadra ordonat în tendinţele societăţii create pentru care sunt toţi şi toate.

ANTON BALOTA

Niccolo Giani

(Continuare din pagina II-a)

ram". Cine nu-şi aminteşte de faimoasele cuvinte ale lui Disraeli: „Lumea este guvernată cu totul de alte persoane, decât îşi închipue oamenii".

Forţa evreilor, această forţă, care câteodată se manifestă făţiş, dar care mai adesea în mod ocult, este acea menită de a conduce lumea, prin corupţie, stupefiante, abrutizare, linguşire, adulaţiune, de care toţi „goimii" sunt susceptibili. Acesta este programul diabolic cuprins în Protocoale, dar mai mult şi mai ulterior, decât în Protocoale. In viaţa evreilor, stârni revoluţia în masele înfometate şi a utiliza conştiinţa dreptului libertăţii în scopurile proprii — pentrucă fiecare revoluţie aduce automat şi eliberarea evreilor şi ridicarea lor în păturile conducătoare ale societăţii — aceste efecte inerente revoluţiilor fac să se discrediteze orice revoltă, orice de idealistă şi fie, oricâte beneficii aduce dealtfel popoarelor. Tot astfel se discreditează curentele de umanitarism, pacifism şi alte multe idealuri dealtfel frumoase: prin amăgitoarea origine. A narcotiza masele prin utopii, a le tâmpi prin stupefiante, a corupe clasele conducătoare prin bani şi avantagii, această este marea operă a lor. Este uluitor cât de precis s'a realizat acest plan infernal în un moment dat în toate ţările Europei. In linii mari, era destul de uşor să urmăreşti toată mişcarea, însă căile obscure şi şirete ale propagandei şi corupţiei evreeşti, erau greu de urmărit. Intr'atât de subtil se întreţeseau cu viaţa noastră de toate zilele. Filmele, cu subiecte aparent absolut inocente, cărţile, un anumit ton şi o anumită atitudine care au început să se răspândească în societate, nu se ştie cum şi nu se ştie de unde, până când a fi comunist, a devenit suprema ţintă a snobismului intelectual — pentrucă „goimii" sunt orgolioşi şi înclinaţi spre snobism şi pot să fie uşor prinşi în plasa propriilor lor defecte.

„In ziua când această carte (Protocolul Inţelepţilor Sionului) va deveni breviarul tuturor popoarelor, pericolul iudaic va dispare" — spune Hitler în „Mein Kampf".

In urma revoluţiei dela 1848, evreii au fost emancipaţi în Italia 12 ani în urmă. In 1860, iar la Roma în 1870. Până atunci cum era de aşteptat, ei nu au [illegible] egalitatea obţinută în drepturi pentru a lucra cot la cot cu Italienii spre a realiza un beneficiu comun. Ei au avut întotdeauna [illegible] propriul lor beneficiu. Dezintegratori ai tuturor unităţilor naţionale, ei şi-au păstrat caracterul naţional [illegible] pentru ca oricare altă [illegible] lume, având în considerare fap-[illegible]

In anul 1884 a şi apărut la Torino volumul lui David Levi, intitulat: „Semitismul în civilizaţia popoarelor", exaltând supremaţia şi misiunea universală a poporului evreesc. Dintre numeroasele scrieri de acelaş gen, se relevează cartea lui Mario Morrea „Gândirea izraelită" (Mantova, 1892), care cuprinde următorul pasagiu:

„Gândirea izraelită, supremă prin primatul ei intelectual şi educativ, chiar după pierderea individualităţii naţionale, durează invincibilă prin individualitatea ei religioasă. Chiar în această unică şi perseverentă vitalitate rezidă forţa providenţială a destinului său".

In Italia, Ducele a fost primul care l-a denunţat pe evrei în mod public, în articolul său din 4 Iunie din Popolo d'Italia, în care spune între altele:

„Finanţele lumii sunt în mâinile evreilor. Cine posedă [illegible] popoarelor, conduce politica lor. La spatele marionetelor dela Paris se ascund Rotschild, Warburg, Schiff, Guggenheim, cari sunt înrudiţi cu conducătorii Petrogradului şi ai Budapestei. Rasa nu trădează rasa... Plutocraţia internaţională, dominată şi controlată de evrei, are interesul ca toată viaţa rusească să-şi accelereze procesul său de dezintegrare moleculară până la paroxism".

Ducele a anunţat lozinca: Totul în Stat şi nimic în afară sau în contra Statului.

Atitudinea evreilor în timpul războiului abisinian şi cu ocazia sancţiunilor, a fost în contra intereselor naţionale. Dar adevărata mişcare antisemită s'a manifestat în Italia drept consecinţă atitudinei evreeşti faţă de campania antisemită din Germania.

Evreii italieni au lansat cu această ocazie un apel adresat tuturor evreilor din lume, un mesaj de solidaritate şi de îndemn [illegible] contra [illegible] al treilea Reich. „Evreii din toată lumea, apăraţi-vă cu forţă şi vigoare!" [illegible] strigătul de luptă.

[illegible]

Olga Caba

Marea adunare naţională a asociaţiilor foştilor luptători

Discursul d-lui g-ral I. Antonescu, Conducătorul Statului. Defilarea Asistenta. - Cuvântarea d-lui g-ral Gh. Băgulescu, preşedintele adunării

Capitala a trăit eri un moment de caldă manifestare a solidarităţii româneşti, în jurul ideii de patriotism şi a spiritului de jertfă întru apărarea fiinţei neamului.

La apelul făcut de d. general Gh. Băgulescu, toate grupările de foşti luptători din marele război, au răspuns cu multă însufleţire, pornind din toate unghiurile ţării spre Capitală, pentru a lua parte la marea adunare din Parcul Carol.

LA MORMANTUL EROULUI NECUNOSCUT

Incă dela orele 9 dim. asociaţiile foştilor combatanţi s'au grupat pe aleile parcului, rânduindu-se pentru trecerea în revistă. Preşedinţii filialelor cu delegaţii şi drapele au făcut careu, în jurul mormântului Soldatului Necunoscut, scump camarad căzut pe câmpul de bătaie, în luptă pentru glia străbună. Tot în jurul mormântului „Eroului Necunoscut" s'au grupat şi cavalerii Ordinului Mihai Viteazul, în frunte cu d. general Rujinski.

Faţada muzeului militar era splendid pavoazată cu tricolorul naţional, şi cu drapelel ţărilor prietene şi aliate: Germania, Italia, drapelul falangei spaniole şi stindardului japonez.

Flamurile verzi care fâlfâiau deoparte şi de alta a intrării principale a muzeului şi vastele panouri investmântate în cetina verde a munţilor, simbolizând suflul nou al României Legionare.

In faţa treptelor care duc la mormântul Eroului Necunoscut, o unitate legionară şi o companie de onoare cu muzică, aşteaptă sosirea Conducătorului Statului.

Remarcăm în asistenţă pe d-nii: Makida, ministrul Japoniei la Bucureşti; gen. Speidel, şeful misiunii aviatice germane; reprezentantul Statului Manciukuo, recent recunoscut de guvernul român; d. I. G. Vântu, primar general al Capitalei; d. Victor Medrea, directorul Presei; d. amiral Bălănescu, d-na Alexandrina Cantacuzino.

La orele 10,45, soseşte d. general Gh. Băgulescu, preşedintele adunării. D. col. Popescu Corbu, cavaler al ordinului Mihai Viteazul şi şeful Statului Major al Comandamentului Foştilor Luptători.

In scurt interval soseşte apoi d. *Horia Sima*, comandantul Mişcării Legionare şi vice-preşedinte al Consiliului de miniştri. D-sa ia loc pe treptele muzeului, între cavalerii cu mantii albe, ai Ordinului Mihai Viteazul.

Imediat, d. general Gh. Băgulescu, depune pe mormântul Eroului Necunoscut, o splendidă coroană de crizanteme, în culorile drapelului naţional. Mulţimea păstrează un moment de pioasă reculegere. Muzica intonează un imn funebru.

Sosirea d-lui general I. Antonescu

La orele 11 îşi face apariţia pe poarta parcului, maşina care aduce pe d. gen. I. Antonescu conducătorul statului.

D-sa trece în revistă unităţile foştilor combatanţi care îl aclamă îndelung. La sosirea în faţa Eroului Necunoscut, d-sa descinde din maşină, însoţit de d-na Maria gen. Antonescu.

D. gen. Gh. Băgulescu dă raportul, în timp ce unităţile legionare şi ostaşii iau poziţia pentru onor.

Conducătorul Statului urcă treptele şi salută, închinându-se, în faţa crucii soldatului anonim.

DRAPELE RELICVE
ALE ISORIEI NEAMULUI

Din interiorul muzeului militar au fost scoase apoi cu un ceremonial deosebit de solemn, în sunetele imnului naţional, cinci steaguri-relicve, din trecutul nostru istoric.

Sfintele stindarde au fost purtate pe braţe de ostaşi şi aşezate în careu în jurul mormântului: un drapel al lui Ştefan cel Mare, faimicul apărător al creştinătăţii; stindardul lui Tudor Vladimirescu şi cel al lui Avram Iancu, craiul munţilor, apoi două steaguri ale lui Cuza-Vodă, marcând epoca Unirii. Pe cele două pânze, se mai pot distinge Bourul şi Vulturul.

SERVICIUL RELIGIOS

Un sobor de 16 preoţi în frunte cu P. S. S. Partenie Ciopron, episcopul armatei, au oficiat apoi un scurt serviciu religios.

Corul patriarhiei, sub conducerea camaradului prof. Ţincoca, dă răspunsurile.

Cuvântarea domnului general Gheorghe Băgulescu, preşedintele tuturor asociaţiilor de foşti luptători

După terminarea serviciului religios, a luat cuvântul d. general Gh. Băgulescu, preşedintele adunării, care a spus:

Domnule General, Conducător al Statului,
Domnilor şefi de misiune şi reprezentanţi ai ţărilor amice,
Inalt guvern naţional-legionar,
Români de pretutindeni ce mă puteţi auzi astăzi,
Camarazi,

Adunarea ostaşilor de pe toate fronturile de bătaie în jurul „Eroului Necunoscut", înfăţişează astăzi o realitate vie şi prinde totdeodată măreţie de simbol:

— Simbol de solidaritate românească;
— Simbol de demnitatea ostăşească;
— Realitate vie, — de energie naţională în marş.

Domnule General,

Nu-i unitate de pe front, care să nu fie reprezentată aici, nu-i pas de tranşee pe care să nu-l cunoască unul dintre noi.

Sunteţi şi suntem din cei ce am măsurat România în lung şi în lat cu pasul „cu" palma „cu" viaţa, căci nu-i colţ de Ţară care să nu fi gustat din sângele nostru şi nu-i brazdă de pământ care să nu acopere oase de ale camarazilor noştri.

Suntem o adunare naţional-ostăşească, din care nu lipsesc nici voluntarii bănăţeni, ce au luptat în Italia, nici voluntarii ardeleni, bucovineni, basarabeni, ce au combătut din Carpaţi până la Vladivostok.

Suntem o adunare cu zeci de generali, cu mii de ofiţeri şi gradaţi, gata să luăm carabina şi gradul de soldat, numai ca să putem merge încă odată înainte, căci pe deasupra sfâşierii graniţelor, mai amarnic ne doare umilinţa în care am fost scufundaţi din Iunie până în Septembrie, fără drept şi fără vrere.

Am fost cu toţii martorii unor zile, când s'au cutremurat graniţele, casele şi sufletele noastre.

Luptătorii înţeleg astăzi că atâta timp cât Ţara este în primejdie, nimeni nu poate sta cu mâinile încrucişate.

Luptătorii ştim că vrăjmaşul nostru comun, cel văzut şi mai ales cel nevăzut, încearcă prin toate mijloacele să manevreze legiunile de pe linia de luptă, căutând spărturi în front şi mai ales spărturi în suflete.

Dar, noi cunoaştem sufletul şi firea Neamului, noi ştim ce înseamnă să fii lăsat singur în mijlocul primejdiei, ştim ce înseamnă o linie de luptă şi cum trebue susţinută.

Ştim ce înseamnă o poziţie şi cum trebuie apărată.

Luptătorii îşi dau seama că dezbinarea prin intrigă a fost arma cea mai folosită de vrăjmaşi, arma după urma căreia ţara noastră a suferit atât!

De aceea luptătorii fac astăzi o punte peste care sunt chemaţi să treacă acei ce doresc unirea.

Domnule General,

La Alba-Iulia aţi cerut unirea Românilor într'un singur suflet. Pentru întâia oară dela marele război, toţi combatanţii din afară de cadrele active se găsesc adunaţi sub o comandă şi se contopesc într'un singur suflet, o singură vrere, vrere până la moarte şi dincolo de moarte: România lui Ferdinand I (urale).

Luptătorii s'au adunat astăzi ca să consfinţească această unire a lor şi cu sufletul şi simţirea toată, să aclame pe Conducătorul Statului, camaradul lor de arme (urale); să salute pe ostaşii armatei active (urale), fraţi de luptă şi de aspiraţii; să salute pe această armată activă (urale), purtând [illegible] de 24 de ani [illegible] şi nădejdea noastră în drumul spre biruinţă; să salute pe toţi acei români cari înţelegând imperativul [illegible] de azi, pun jos toate ambiţiile şi interesele personale, ridicând pe altarul României, deopotrivă şi avutul şi viaţa lor (urale). Când interesele personale dispar, discordia moare.

Suntem într'o aşteptare care freamătă. Dorind ziua când linia întâia, susţinerile şi rezervele României, vor primi comanda Domniei Voastre: INAINTE! (urale). Atunci vom porni val după val şi vom ajunge acolo unde ne cere datoria şi, mai mult decât datoria, sufletul şi strămoşii.

Dacă însă toate puterile iadului vrăjmaş se vor coaliza şi vor încerca să ne oprească din cale, atunci, camarazi luptători, camarazi legionari, şi camarazi ai armatei active, pentru mine şi pentru voi toţi nu doresc decât moartea vitejească a lui Mihai în Câmpia dela Turda (urale).

D. general Băgulescu, rostindu-şi cuvântarea

Rândurile strânse ale luptătorilor ce vor trece peste câteva clipe dinaintea Domniei Voastre, poartă cu ele steagul biruitor al lui Ştefan Vodă, steagul revoluţiei din Ardealul dela 1848, steagul redeşteptării lui Tudor, steagurile, simbolul de unire ale lui Cuza Vodă şi steagurile botezate într'o Românie Mare. Alături de ele şi de noi defilează toţi cei plecaţi de acasă în 1916.

Camarazi,

Gloria câştigării graniţelor naturale ni se cuvine nouă. Pierderea lor se datoreşte tot nouă. De vrem să plecăm din viaţă cu sufletul împăcat, trebue să înscriem un nou capitol în istoria României (urale).

Domnule General,

Aţi oprit prăvălişul. Ţara şi-a înfipt până la glesne picioarele în pământ. Ochii ei, plecaţi în jos, privesc acum drept înainte, vă privesc pe D-voastră în faţă şi vă mulţumesc: arhitect de ţară nouă, de muncă fără preget, de viaţă nouă, de credinţă nouă, toate acestea ridicate pe temelii de tradiţii şi de granite milenare. Căci din toate neamurile ce locuesc în acest colţ de lume, noi Românii avem cea mai veche aşezare (urale).

Rând pe rând vor trece acum reprezentanţii Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul şi ai Ordinului Virtutea Aeronautică de Război, preşedinţii asociaţiilor de luptători dela 1913 şi până astăzi: ofiţeri de rezervă, invalizi, mutilaţi, văduve şi orfani de război, surori de caritate, decoraţi de război de toate gradele, dela general până la soldat, voluntarii, voluntarele şi cercetaşii de război, pentru ca să mărturisească.

Avem astăzi un suflet întreg, avem nădejde în conducerea supremă, avem credinţă într'o Românie întreagă.

Trăiască România!
Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I!
Trăiască Domnul General Ion Antonescu, Conducătorul Statului!
(Urale prelungite).

Ultimele cuvinte ale d-lui general Băgulescu au fost acoperite de ropote de aplauze.

CUVANTAREA
FOSTILOR LUPTATORI

Au luat apoi cuvântul toţi preşedinţii grupărilor foştilor luptători, care au asigurat pe conducătorul statului de credinţa şi devotamentul lor neclintit în slujba ţării.

Discursul d-lui General I. Antonescu, Conducătorul Statului

D. general Ion Antonescu a rostit apoi următorul discurs:

STINDARDE GLORIOASE,
CAMARZI şi VITEJI AI ŢARII,
DOMNULE GENERAL

Chemarea voastră este ecoul sfânt şi aspru al veacurilor de vitejie românească;

Chemarea voastră este strigătul de unire pe care glia strămoşească — din străfunduri sbuciumate şi frânte — îl trimite acelora cari s'au înfrăţit cu ea prin sânge.

Aşa cum răsuna în codrii şi pe plaiurile româneşti buciumul luptei şi durerii de altă dată, adunând într'o singură suflare oştile voevodale;

V'aţi adunat azi la chemarea pământului pentru care aţi luptat şi aţi suferit,

Chemarea voastră, unirea voastră, sfinte şi glorioase rămăşiţe, sunt nu numai semnul puterilor neînfrânte ale acestui Neam, dar şi dovada conştiinţei treze şi a răspunderii dârze din piepturile voastre.

Ca şi eri Ţara se poate rezema şi mâine ca întotdeauna pe temeiurile voastre de credinţă.

Veţi înţelege bucuria mea de astăzi, tresărirea mea de mulţumire, de recunoştinţă şi de siguranţă când mă găsesc astăzi în mijlocul vostru.

Iubiţi şi încercaţi prieteni de luptă şi de biruinţă,

Aţi ales ca loc de întâlnire, răscruce de suferinţă şi de nădejdi, izvor de alinare şi îmbărbătare: Mormântul Eroului Necunoscut.

Era o datorie s'o faceţi, fiindcă numai neamurile care brăzdează cu destinul lor istoria şi înroşesc în sângele lor viaţa, sunt acelea care ştiu să-şi durează din credinţă temple şi din jertfe — eroi.

Lespedea aceasta sfinţită, flacăra aceasta veşnică, mormântul acesta de legendă este mai mult decât un templu şi mai presus decât o credinţă.

De aceea, am datoria să mă îndrept întâi către el, fiindcă în el străluceşte şi stă tezaurul destinului nostru şi drepturile noastre veşnice.

EROUL NECUNOSCUT,

Ţie-ţi ne închinăm azi smeriţi toată sărbătoarea cugetelor noastre unite.

Prin tine şi pentru tine s'au aprins azi din nou în piepturi, flăcările de credinţă românească şi naţională.

Prin tine, glorie mută şi înfrăţitoare, care n'ai cerut niciodată nimic nimănui, dar ai dat totul tuturor, prin tine care ai intrat pe veci în istorie fără nume, dar ai dat pentru toate istoriei un nume,

Ne adresăm şi trecutului şi viitorului şi mărturisim, că ani dearândul am uitat jertfa în [illegible] şi nu ne-am gândit decât la interese.

Ani dearândul am uitat jertfa în [illegible] şi nu ne-am gândit decât la ambiţii şi nume personale.

Ani dearândul am uitat că tu n'ai cerut să fii erou şi că numai jertfa ta mută te-a înălţat erou.

Ani dearândul am uitat că virtutea ta cea mare era pilda tăcerii tale şi a modestiei tale, pe când noi ne-am urît şi ne-am dispreţuit, ne-am lovit şi ne-am dărâmat unii pe alţii, aruncând în pieţele publice tot valul deşertăciunilor noastre vorbe şi sângele tineretului nostru.

Pe când tu ai cinstit legea eroică a Sarmisegetuzei, care-ţi cere să mori pentru ca ţara să trăiască, noi am trăit în dispreţul datinei sfinte şi strămoşeşti, lăsând să fie frânte drepturile Neamului şi să se frângă graniţele fără luptă şi fără jertfă.

De aceea azi,

Când desnădejdea ne-a cuprins inimile,

Când pieţele publice nu mai pot răsuna de cuvântul fariseilor,

Când viaţa şi bunurile comune ne sunt primejduite,

Când graniţele s'au prăvălit şi nevoia ne-a sugrumat,

Când cutremurarea pământului ne-a încercat şi pedepsit,

Azi,

Când remuşcarea umbreşte frunţile şi răsăritul de nădejde despică cerul înnegurat de păcatul nostru;

Azi,

Ne-am întors la tine şi am venit în faţa ta, ca să auzim dojana aspră a tăcerii,

Ca să durăm din piatra statorniciei tale statornicia îndatoririlor noastre.

Ca să aprindem din făclia ta lumină de credinţă înnoitoare şi veşnică precum veşnică va fi flacăra ta.

Lespede nepieritoare, mormânt de [illegible]. Erou de legendă [illegible].

Veghea ta poate fi acum liniştită. Neamul Românesc se întoarce la împlinirea adevăratelor lui destine.

Azi suntem gata să-ţi împlinim legea.

Nu mai cerem nimic, ci dăm totul.

Nu mai vrem vorbe, pretindem [illegible];

Nu mai împroşcăm cu ură, ci ne înfrăţim în iubire;

Nimic pentru noi, totul pentru Patrie.

Fii cu noi, alături de noi, Erou Necunoscut, puterea noastră.

Flacăra ta veşnică să ne lumineze calea şi ne încălzească inimile numai pe această dreaptă şi sfântă [illegible].

Trecutul tău să ne despice viitorul nostru.

INVALIZI, CERCETAŞI,

Spre voi îmi îndrept acum cugetul şi cuvântul.

Spre voi ca să-mi ţes durerea mea de-a voastră.

Spre voi a căror prezenţă aci este o mustrare neiertătoare.

Voi v'aţi sfărâmat trupul şi sufletul, pentru ca Neamul să şi-l întregească.

Fapta voastră n'a fost cinstită îndeajuns, jertfa voastră n'a fost urmată.

Aţi rămas ultimele slove dojenitoare şi luminoase în hrisovul Neamului. Pe ele s'a revărsat în valuri negura greşelilor din ultimii ani.

Să nu desnădăjduiţi.

Vaerul dureri şi săgetarea umilirii au trezit însfârşit conştiinţele.

CAMARAZI AI ORDINULUI
MIHAI VITEAZUL,

Eroi între eroi sunt mândru să vă simt alături şi să vă simt gata de luptă, ca şi eri, ca totdeauna.

Un neam care nu-şi reazimă valorile vieţii pe elita faptei şi a gândului, nu poate învinge furtunile soartei.

Dela Antici până astăzi, popoarele care şi-au încredinţat destinul eroilor şi înţelepţilor, au putut să tragă o dâră de lumină; celelalte au pierit în întuneric şi au tras după ele dâre de hulire.

Şi voi sunteţi, toţi, lumini de faptă ostăşească.

Pilda voastră trebue să fie îndemn urmaşilor;

Fapta voastră exemplu de cinstire pentru cei de azi.

Şi va fi, fiindcă nu răzbat în veşnicie decât popoarele care au cultul eroilor şi al mormintelor.

CAMARAZI DE TOATE VARSTELE ŞI DE TOATE CATEGORIILE,

Neamul românesc trebue să se întoarcă la izvoarele lui eroice.

Fapta lui trebue să oglindească toate virtuţile strămoşeşti.

Fiindcă aceste virtuţi există, aceste virtuţi sunt nepieritoare.

Rovinele, Vasluiul, Cetatea Neamţului, Codrii Cosminului, Călugărenii, Şelimbarul, Griviţa, Plevna şi atâtea altele vorbesc destul.

Ele sunt nu numai gloria morţilor noştri, dar şi legământul celor vii.

Pentru voi, pentru înaintaşii şi urmaşii noştri a scris poetul:

„Cel ce pentru lege, pentru ţară moare,

„Işi primeşte moartea ca o sărbătoare".

Aceasta a fost lupta de veacuri a Neamului Românesc: Pentru Neam dar şi pentru Lege.

Legea într'un înţeles mare neîntrecut.

Legea culmei supreme a dreptăţii, legea către care se înalţă cugetele într'o învolburare care depăşeşte chiar frământarea instinctului naţional.

De veacuri, puterile de viaţă şi de luptă ale acestui neam, au scris nu numai simple rosturi de apărare şi de biruinţă naţională, ci prezenţe mândre şi demne, în însăşi istoria civilizaţiei.

In răsăritul vieţii, am fost poarta de oprire a năvălitorilor;

Mai târziu am fost poarta creştinătăţii în contra Necredincioşilor;

Şi, veşnic, am rămas hotar şi temelie de civilizaţie în contra tuturor frământărilor şi a tuturor cotropitorilor.

Aceasta a fost legea noastră.

De aci vine toată mândria noastră tăcută, în faţa cotropirii ca şi în faţa prieteniei.

N'am răspuns cu sălbăticie la violenţă;

N'am urât niciodată. N'am privit cu trufie închipuită şi gălăgioasă în jurul nostru ca să ne ascundem slăbiciunile.

Invingători, nu am lovit în învinşi. Viaţa, drepturile şi bunurile învinsului au fost de noi totdeauna respectate.

Omul a fost pentru noi om, chiar când am suferit de ura şi de apăsarea lui.

De aceia, chiar şi în faţa ultimilor loviri suferite, ne-am înecat durerea în mândrie, iar din revoltă ne-am făcut noi temelii de viaţă.

N'am atacat niciodată pe nimeni şi aştept să fiu respectat. Poporul românesc n'a lovit niciodată din spate şi nu şi-a desfăşurat niciodată cuvântul sau fapta fără măsură.

Poporul românesc n'a cotropit niciodată un pământ străin şi n'a atins nicio brazdă fără drept şi fără luptă.

Pentru el, cuvântul a fost totdeauna sfinţit. Şi el a ştiut răspunde de veacuri la prietenie, cu frăţietate şi la înţelegere cu recunoştinţă.

El nu primeşte nici lecţii de cavalerism nici pilde de onoare.

Dacă poporul românesc, prin mine, şi-a legat cuvântul sincer şi încrezător de marele popor german şi de imperiul italian:

Dacă regimul naţional-legionar înălţat dintr'un suflu de iubire şi dacă redeşteptarea naţională şi voinţa nebiruită de reconstrucţie pun aripi unui popor vechiu, aceasta nu înseamnă un act de provocaţiune pentru nimeni.

Fiecare popor are drepturile şi îndatoririle sale.

Să se respecte drepturile noastre şi ale fraţilor noştri, aflaţi azi în afara graniţelor noastre, după cum noi respectăm pe ale străinilor rămaşi în interiorul graniţelor noastre.

Mai puţin decât atâta, nu ni se poate pretinde şi mai mult decât atâta nu putem să dăm.

Sunt acuzat că nu primesc o mână de prietenie care mi se întinde.

Cum puteam primi o astfel de mână, când ea era întinsă peste cadavre de fraţi şi schingiuri de nevinovaţi.

De îndată ce va înceta sistemul, mâna va fi primită.

Cer însă, să fie loială, după cum loială va fi a noastră.

Oricine poate fi dinainte sigur de aceasta, fiindcă noi purtăm cavalerismul în suflet şi nu vom ofensa civilizaţia nici în viitor, după cum n'am ofensat-o nici în trecut.

Cu aceasta nădăjduesc să închei orice polemică.

La orice atacuri viitoare voiu răspunde, eu şi întreg poporul, cu tăcerea şi cu liniştea nebiruită pe care şi el şi eu am păstrat-o în trecut, pe vremuri de furtună.

Aceasta nu mă va împiedica însă, cât voiu fi în viaţă şi când voiu fi pe Creasta Carpaţilor, pământ în pământul strămoşilor mei, să sufăr cu cei ce sunt în suferinţă, şi să nu uit pe cei ce nu pot şi nu trebue să-i uit.

CAMARAZI,

Ceeace a făcut întotdeauna tăria poporului nostru, a fost puterea cu care şi-a stăpânit destinul în ceasurile de grea cumpănă şi în frământările de restrişte.

De pretutindeni, după un vifor de desnădejde, după o luptă sbuciumată, răzbate azi în cugete voinţa de unire şi de reconstrucţie.

Aceasta este datoria ceasului de faţă.

Lăsând la oparte tot ce ne-a despărţit;

Amuţind în noi orice ură şi orice frământare;

Intinzând pe întregul cuprins al ţării voinţa neînduplecată de muncă, de ordine, de zidire;

Să ne călim voinţele, să ne unim conştiinţa şi să purcedem fără zăbavă, la muncă.

Din trupul sfărâmat, din graniţe adrobite, din inimi sbuciumate, să facem o ţară nouă, să creăm un nou suflet. Muncind, putem turna în formă nouă o viaţă veche.

Regimul naţional-legionar deschide tuturor inimilor credincioase drumuri noui de luptă şi de împlinire.

El nu este un regim politic, ci o revoluţie spirituală, o mare acţiune naţională.

Oricine se poate prinde într'însul, dacă-şi simte sufletul pregătit pentru jertfă şi fapta hotărîtă la strădanie, fără zăbavă.

Şi acum,

Buni şi vechi prieteni din ceasuri de glorie şi de restrişte,

Intoarceţi gândul vostru spre trecut;

Simţiţi-vă trupurile din nou înfipte în tranşee şi în văi;

Ascultaţi din nou şueratul grapnelelor şi bubuitul năprasnic al tunului.

Regăsiţi-vă în regimentele voastre de altă dată, cu frunţile străjuite de aceleaşi umbre sfinte ce ne-au poruncit vitejia.

Şi retrăind o clipă botezul sfânt al morţii pentru Patrie:

Veţi simţi mai puternic decât oricând sufletul dăruirii pentru Neam.

Ieşind de sub povara sfântă a acestor amintiri scumpe, să facem legământul, că pornind de aci, vom merge toţi cot la cot, umăr la umăr, ca pentru o mare bătălie, pentru ca să împlinim prin credinţă şi faptă, o nouă Românie, curată, mândră şi puternică.

Ostaşi, având încredere într'o altă viaţă, vă cer:

Un gând pentru Rege: Trăiască Regele!

Un gând pentru Ţară: Trăiască România!

Un gând pentru ostaşi: Trăiască Armata!

Un gând românesc: Trăiască biruinţa naţională.

Discursul conducătorului statului a fost des întrerupt de urale tumultoase, care au culminat cu o extraordinară manifestaţie de entuziasm, odată cu ultimele cuvinte rostite.

Insoţit apoi de d-na Maria gen. Antonescu, de reprezentanţii statelor străine, de d-nii Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare şi vice-preşedinte al consiliului, gen. Gh. Băgulescu, Victor Medrea, directorul presei şi gen. Costandache, şeful Statului a vizitat apoi clădirea Muzeului militar, grav avariată de trecutul cutremur.

DEFILAREA

A urmat apoi defilarea asociaţiilor foştilor combatanţi. Parada a fost deschisă de cavalerii ordinului Mihai Viteazul după care au urmat succesiv, în sunetele muzicii reg. 6 Mihai Viteazul, toate asociaţiile care alcătuesc comandamentul foştilor combatanţi.

D. general Ion Antonescu şi întreaga asistenţă au primit defilarea depe treptele muzeului militar.

*

La închiderea defilării, în uralele indescriptibile ale tuturor celor prezenţi, d. general Ion Antonescu, d-na şi cu d. Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, au părăsit cu maşina, locul adunării.

Manifestanţii s'au împrăştiat apoi în ordine, către sediile respective, urmând a părăsi Capitala, cu trenurile speciale, puse la dispoziţie.

ULTIMA ORA

Londra a suferit cel mai mare bombardament din ultimele luni

Străzi întregi în flăcări. Rezervoare de benzină aruncate în aer

Suspendarea activităţii comisiei de anchetă criminală

„Monitorul Oficial" de azi publică decretul-lege prin care se suspendă activitatea comisiunii speciale de anchetă criminală, instituită de prin decretele legi Nr. 33.225 din 23 Septembrie şi 3.321 bis din 30 Octombrie 1940.

Totdeodată se scot de pe rol procesele referitoare la crimele şi delictele comise cu prilejul reprimării acţiunilor politice, pendinte în faţa acestei comisiuni de judecată.

Ziua studenţimei

Cum se va serba 10 Decembrie în acest an

10 Decembrie, ziua tradiţională a studenţimii române creştine, ziua în care, — acum 18 ani — s'au pus temeliile mişcării naţionaliste studenţeşti, va căpăta în acest an, o amploarea deosebită.

Sărbătorirea se va face, cu asentimentul d-lui gen. I. Antonescu, Conducătorul Statului, la Casa Studenţilor — Calea Plevnei 61 bis.

Vor participa membrii guvernului şi fruntaşii Mişcării Legionare.

Delegaţi, — invitaţi special,— si studenţimii ţărilor Axei, vor sosi în ţară pentru această festivitate.

Pentru a se marca legătura tot mai strânsă dintre creer şi braţ, dintre munca de uzină şi cea de intelect, la această manifestaţie studenţească va participa, pentru prima dată, o numeroasă delegaţie de muncitori.

Vor rosti discursuri: Preşedintele U. N. S. C. R., şeful muncitorimii din ţară şi Comandantul Mişcării Legionare.

Cu această ocazie se va sfinţi şi drapelul U. N. S. C. R.

Sărbătoarea va fi radio difuzată pentru a putea fi ascultată de studenţimea din întreaga ţară. Particularii nu pot participa decât cu invitaţii speciale.

Se elibereaza autorizaţii pentru trecerea în Ardeal pe timp de 6 zile

Primim spre publicare:

Prefectura Poliţiei Capitalei biroul paşapoartelor eliberează cu începere dela 10 Decembrie a. c. autorizaţiile de trecerea frontierei în Ardeal, pe timp de 6 (şase) zile, numai refugiaţilor din acele localităţi.

Marea ad nare generală a societăţi de cultură Macedo-Români

Duminică, la orele 17, a avut loc o mare adunare generală a Societăţii de Cultură Macedo-Română.

Adunarea a fost deschisă de către d. ministru Const. Papanace, care a prezidat-o.

UN MOMENT DE RECULEGERE

Grecia a introdus lagăre de concentrare pentru Macedo-Români.

D. ministru Const. Papanace roagă adunarea să aibe un minut de reculegere pentru bătrânul învăţător macedoromân Iuliu Zdrula, care şi-a dat sufletul într'un lagăr de concentrare din Corint, unde fusese internat de autorităţile greceşti. D. ministru Papanace adaugă că numărul Românilor contra cărora s'au lansat mandate de arestare şi au fost depuşi în lagăre este extrem de mare.

Aproape 150 de macedo-români îndură prigoana nemiloasă a Grecilor

După ultimele ştiri primite, în lagărul dela Corint au fost internaţi 124 intelectuali şi fruntaşi macedo-români. Numărul altor arestaţi este încă necunoscut. Iată numele câtorva din cei care zac în lagăr pentru vina de a fi buni Români: M. Teguiani, Araia, Ghiţea, etc.

INDEMN LA LINIŞTE

D. ministru Const. Papanace aminteşte că după adunarea societăţii de data trecută Grecii care fuseseră deţinuţi, ca represalii, la îndemnul d-lui general Ion Antonescu au fost eliberaţi. Cu toate că lucrurile s'au agravat, membrii societăţii să-şi păstreze calmul.

D. GENERAL ANTONESCU A FOST INFORMAT

Faţă de noulle abuzuri nejustificate ale autorităţilor greceşti d. ministru Papanace a informat pe d general Ion Antonescu.

ROMANIA LEGIONARA VA ŞTI SA OCROTEASCA PE FIII SAI DE PRETUTINDENI

D general Ion Antonescu a dat îndemnuri de calm către colonia Macedo-Română. D. general Ion Antonescu a mai declarat că dacă Grecia nu va înţelege să dea satisfacţie protestelor energice care s'au făcut, România va şti să dea un exemplu de modul cum un Stat Naţional-Legionar înţelege să-şi ocrotească fiii săi. La Roma şi la Berlin problema Românilor din Balcani s'a discutat şi s'a pus din plin.

ALEGEREA CONSILIULUI DE 35

După aceste declaraţii d. ministru C. Papanace a citit lista noului consiliu de 35, care se compune, după cum urmează: A. Hâciu, V. Caracota, L. Boga, Ion Foti, P. Papacostea, C. Iuju, I. Isaia, I. Zamani, V. Papahagi, A. Pintea, V. Petraşincu, T. Craja, C. Mihadaşu, N. Pateli, Gh. Ghiţea, Sterie Ficata, C. Ciumetti, I. Zeana, C. Tega, Sterie Duliu, I. Nacu, D. Pascu, dr. Prossi, A. Lega, C. Apostolică, dr. Zeana, Gh. Pariza, Simu, N. Caranica, Gh. Zarma, D. Pariza, ing. Gh. Rizescu, T. Tanasoca şi Gh. Belimace.

Intre cei prezenţi la adunare remarcăm pe d-nii: Ienache Papanace, Sterie Duliu, arh. Iotzu, Tacit, Hrisicu, I. şi H. Samarineanu, Zamani, Tega, etc.

După terminarea adunării generale a avut loc o şedinţă a familiei „ARMATOLII", la care au luat parte toţi legionarii armatoli.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Se desminte alianţa secretă anglo-turcă

CIUNGKING, 9 (Rador). — Purtătorul de cuvânt al ministerului afacerilor străine a desminţit informaţiile care pretind că între guvernul chinez şi ambasadorul Marei Britanii s'ar duce negocieri pentru încheerea unei alianţe militare secrete.

BERLIN 9 (Rador). — In noaptea de Duminică spre Luni, Londra a format obiectul celui mai puternic atac dat de aviaţia germană din Septembrie şi până azi.

Avioanele de bombardament germane şi-au luat sborul, spre a porni la atac în contra capitalei Angliei, imediat după lăsarea întunericului, părăsind aerodromurile principale din Olanda, Belgia şi Franţa, — anunţă agenţia D. N. B.

Atacul s'a desfăşurat pe un timp favorabil, precizează primele rapoarte ale echipagiilor ce s'au înapoiat din raidul întreprins.

Obiectivele au putut fi uşor recunoscute, noaptea fiind clară.

Numeroase incendii au putut fi observate în Londra numai după o oră de la primul atac cu bombe. Mai multe străzi din City au fost cuprinse de flăcări. Mai multe rezervoare de benzină au fost aruncate în aer de forţa explozиilor.

Cu toată reacţiunea avioanelor de vânătoare, din serviciul de patrulare în timpul nopţii, şi a artileriei anti-aeriene britanice, avioanele de bombardament germane şi-au îndeplinit până la capăt misiunea lor de a ataca Londra în mod necruţător.

800 tone de bombe într'o singură noapte

BERLIN 9 (Rador). — In noaptea de Duminică spre Luni, au fost aruncate deasupra Londrei 700.000 de kgr. de bombe explosive şi vreo 80.000—100.000 kgr. de bombe incendiare.

Apărarea anti-aeriană a Londrei s'a prăbuşit în câteva ceasuri. Avioanele germane, care au atacat în a doua jumătate a nopţii, nu au întâlnit aproape nici un foc.

Echipagiile avioanelor germane au avut deci prilejul să controleze de la o mică înălţime stricăciunile pricinuite.

Incercarea englezilor de a raspunde atacului a dat greş

BERLIN, 9 (Rador). — Avioane britanice au încercat să sboare deasupra Germaniei de vest, în cursul nopţii de Duminică spre Luni.

In momentul când avioanele britanice au ajuns la graniţa de vest a Reichului, ele au fost primite cu un intens foc al artileriei antiaeriene germane, fiind obligate să-şi arunce bombele în teren deschis, în regiunea Rinului.

Un avion britanic a fost doborât de artileria antiaeriană.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cercurile oficiale britanice se tem de o apropiata debarcare a trupelor germane

CLERMONT FERRAND 9 (Rador). — Agenţia HAVAS transmite:

LE FIGARO constată că s'au împlinit exact trei luni de când Anglia este supusă bombardărilor aeriene, deoarece marile atacuri germane au început în noaptea de 7 spre 8 Septembrie.

Ziarul constată că apropierea iernii nu a micşorat cu nimic amploarea luptei.

Experienţa tinde a dovedi că războiul aerian total nu poate duce la rezultate imediate. Aceasta este probabil cauza, adaugă LE FIGARO, pentru care unele cercuri oficiale britanice se tem ca în zilele ce vin să se producă o încercare de debarcare.

Diferendul între Thailand şi Indochina franceză nu mai poate fi aplanat pe cale paşnică

TOKIO, 9 (Rador). — Agenţia Domei anunţă din Hanoi că nu mai sunt decât puţine speranţe în aplanarea paşnică a diferendelor teritoriale între Thailand şi Indochina franceză.

Vice-amiralul Decoux, guvernatorul Indochinei, a declarat într'un interview că nu există actualmente niciun motiv pentru a negocia cu Thailand.

Franţa a propus numirea unei comisiuni neutre de arbitri, care să soluţioneze diferendul între Thailand şi Indochina. La această propunere Thailand a răspuns însă prin începerea ostilităţilor.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Viitoarele raporturi între Japonia şi Anglia nu pot fi văzute decât în negru

TOKIO, 9 (Rador). — Mai multe ziare japoneze cer guvernului să adopte o politică mai energică faţă de Statele Unite.

„Kokumin Shimbun" scrie că Japonia face o ultimă încercare cu trimiterea amiralului Nomura la Washington, dar opinia publică americană nu ţine seama de intenţiile Japoniei.

Unele cercuri americane declară chiar că Statele Unite trebue să facă pe amiralul Nomura să înţeleagă că ele nu vor îngădui niciodată vreo schimbare în statu-quo-ul din Extremul Orient. In asemenea împrejurări, scrie ziarul, viitoarele raporturi dintre Japonia şi America nu pot fi văzute decât în negru, de oarece crearea unei noui ordini în Asia de răsărit constitue pentru Japonia o chestiune de viaţă şi de moarte.

Nimeni nu trebue deci să se mire dacă în Japonia se ridică tot mai multe voci, care pretind guvernului să ia o atitudine mai energică faţă de Statele Unite.

Scumpirea preţului pâinei la Istambul

ISTANBUL, 9. — Ziarele din Istanbul aduc vestea că preţul pâinii va fi majorat în cursul acestei săptămâni cu 2 piaştri, aşa încât o pâine va costa la Istanbul 15 piaştri.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

In orele de repaus, aviatorii şi „urşii de mare" îşi povestesc, unii altora, ultimele isprăvi de arme

Cronica externă

Angajamentele şi politica Jugoslaviei

Inainte de 1914, politica sârbească a fost inspirată exclusiv de idealul naţional al unirii sârbilor, croaţilor şi slovenilor, adică al tuturor slavilor din sud, într'un stat liber şi independent. Victoria reuşită în războiul cu turcii din 1912—1913 a realizat numai într'o mică măsură acest ideal.

Marea majoritate a slavilor din sud se găseau în Austro-Ungaria. Luptând în războiul mondial alături de aliaţi, după cumplite sacrificii de sânge, Serbia a putut participa la succesiunea deschisă după moartea imperiului habsburgic. In ziua de 1 Decembrie 1918, marele vis al slavilor din sud devenea realitate: sârbii, coaţii şi slovenii se uneau într'un singur stat, sub domnia Regelui Petru I, Regent fiind Prinţul moştenitor Alexandru. Astfel, un nou stat apărea pe harta Europei: Jugoslavia.

Comparat cu micul regat al Serbiei dinainte de 1914, noul stat era de trei ori mai întins şi mai populat. Serbia avea o suprafaţă de 87.300 km. pătraţi cu 5 milioane locuitori; Jugoslavia are 247.542 km. pătraţi cu peste 15 milioane locuitori. Aceşti 15 milioane locuitori se împart în trei mari fracţiuni confesionale: 6.785.501 ortodoxi, 5.217.847 catolici şi 1.561.166 musulmani. Croaţii aparţin cultului catolic.

Politica externă făcută de Jugoslavia, dela 1918 încoace, poate fi împărţită în două perioade distincte şi diametral opuse prin tendinţele lor: prima perioadă s'a desvoltat sub conducerea Regelui Alexandru şi-a durat până la asasinarea acestuia, în 1934; a doua perioadă, patronată de Prinţul regent Paul, dela 1934 până în zilele noastre.

Regele Cavaler Alexandru, Unificatorul, a intrat în rândul marilor eroi sârbi. Din cea mai fragedă tinereţe şi până la moarte, el a fost un luptător vijelios, neînfricat şi neobosit, pentru cucerirea idealurilor sfinte ale poporului său. Viaţa lui poate fi dată de exemplu acelor prinţi ambiţioşi şi inimoşi cari vor ca odată cu cucerirea gloriei să cunoască şi popularitatea. Dar rareori cavalerismul şi vitejia armelor se împacă cu abilitatea, atât de des lipsită de lealitate, a politicei. In politică, Regele Alexandru n'a fost întotdeauna fericit inspirat. El n'a reuşit să împace revendicările croate cu exclusivistul patriotism sârbesc. Sub domnia lui, conflictul croato-sârb s'a accentuat din ce în ce mai mult, luând, la un moment dat, proporţii de natură a ameninţa unitatea Regatului.

Preocupat de rezolvarea gravelor probleme interne, Regele Alexandru s'a mulţumit ca în politica externă să păstreze Jugoslaviei locul pe care ea l-a ocupt după Versailles. La baza politicei jugoslave a stat prietenia cu Franţa şi cu Anglia, In special cu Franţa. In 1927, s'a semnat tratatul de amiciţie dintre Franţa şi Jugoslavia, tratat care cimenta excelentele relaţii dintre cele două ţări. In bazinul dunărean şi în Balcani, politica jugoslaviei se realiza prin pactul Micii Inţelegeri, semnat în 1922 şi pactul Inţelegerii balcanice, semnat în 1933. Mica Inţelegere unea Jugoslavia, România şi Cehoslovacia într'o alianţă defensivă împotriva Ungariei. Pactul Inţelegerii balcanice asigura Jugoslavia, România, Turcia şi Grecia împotriva unor agresiuni balcanice.

Multă vreme relaţiile dintre Jugoslavia şi Italia au fost extrem de încordate. In 1918, după prăbuşirea monarhiei Austro-Ungare, trupele italiene au ocupat Dalmaţia şi o parte din Croaţia şi Slovenia. Ele au evacuat aceste teritorii numai după intervenţia Angliei şi Franţei. In 1919, o expediţie condusă de poetul d'Annunzio a asigurat Italiei posesia portului Fiume pe care-l revendica şi Jugoslavia. Tensiunea a continuat mult timp după aceia.

Până în anul 1936, când s'a încheiat pactul de amiciţie eternă între Jugoslavia şi Bulgaria, relaţiile jugoslavo-bulgare erau foarte proaste, din cauza revendicărilor bulgare asupra Macedoniei jugoslave.

In ceeace priveşte relaţiile dintre Jugoslavia şi Ungaria, ele au fost caracterizate, până acum un an, printr'o duşmănie reciprocă. La baza acestei vrăjmăşii nu stă numai politica revizionistă a Budapestei îndreptată şi împotriva Jugoslaviei ci şi contribuţia pe care Ungaria a avut-o în asasinarea Regelui Alexandru. Regele Alexandru a fost asasinat în anul 1934, la Marsilia, de nişte terorişti croaţi. Ancheta a stabilit că asasinatul a fost organizat în centrul terorist dela Ianka Pustza, pe teritoriul maghiar, cu ştiinţa autorităţilor maghiare. Indignarea opiniei publice jugoslave care venera pe Regele Alexandru a fost foarte mare şi mult n'a lipsit pentruca Europa să cunoască un războiu jugoslavo-ungar.

După moartea Regelui Alexandru, politica Jugoslaviei, în interior ca şi în exterior, a înregistrat o răsturnare completă. In interior, Prinţul Paul a inaugurat o politică de destindere şi de apropiere de croaţi, căutând să consolideze Statul printr'o înţelegere definitivă între sârbi şi croaţi. In afară, a iniţiat o politică de lichidare a conflictelor cu Italia şi Bulgaria, şi de apropiere de Germania şi de Ungaria. In scurtă vreme, Axa a constatat că Jugoslavia este primul stat din spaţiul dunărean şi balcanic hotărât să facă o politică de bun simţ, o politică pusă numai în slujba intereselor ei proprii. Treptat, treptat, Jugoslavia se elibera de obligaţiile şi garanţiile cari o legau de Paris şi Londra, pentru a face numai o politică dictată de poziţia ei geo-politică. Având granite comune cu Italia şi Germania, putea ea să continue a face o politică de ostilitate sau indiferenţă faţă de aceste două mari puteri, numai pentru *a fi pe placul Londrei şi Parisului?* Spre deosebire de conducătorii politici ai României, conducătorii Jugoslaviei nu erau nici proşti, nici vânduţi. Ei îşi iubeau ţara şi erau preocupaţi numai de salvarea ei.

Realizatorul acestei noui politici a fost Milan Stoiadinovici, care a prezidat consiliul de miniştri jugoslav între 1935—1939. El a reuşit să schimbe relaţiile de duşmănie dintre Jugoslavia şi Italia în relaţii de prietenie. In timp ce la Geneva românul Titulescu taxa pe italieni de barbari, Contele Ciano venea în vizită oficială la Belgrad, pentruca să semneze tratatul de amiciţie italo-jugoslav. Relaţiile germano-jugoslave se îmbunătăţeau şi ele. Un nou tratat de comerţ dădea expresie vie acestei schimbări, iar în 1938, Prinţului Paul i se făcea o primire strălucită la Berlin. La sugestia Italiei, relaţiile jugoslavo-ungare intrau şi ele în făgaşul bunăvoinţei reciproce a unei destinderi. Prin vizita ministrului de comerţ jugoslav, Andreas, la Budapesta, urmată de vizita contelui Teleki, ministrul de comerţ maghiar, la Beigrad, destinderea se realiza pe plan economic, pentru a se desăvârşi pe planul politic. Vizita de mâine a Contelui Czaky la Belgrad nu este decât încoronarea acestor străduinţi de apropiere.

Acum un an, din motive de politică internă, d. Milan Stoiadinovici a fost înlocuit prin d. Svetcovici. Acesta, continuând politica externă a predecesorului său, a reuşit să realizeze mult dorita destindere internă, semnând, împreună cu d. Macek, şeful partidului ţărănesc croat, acordul care dă autonomie administrativă croaţilor. Astfel, consolidată în interior, Jugoslavia poate să urmărească cu mai multă seninătate evoluţia situaţiei internaţionale. In viitorul apropiat, se poate ca ea să adere la pactul tripartit. Declaraţiile făcute acum câteva zile de Prinţul regent şi de d. Svetcovici arată că „Jugoslavia este dispusă să participe la reorganizarea Europei, dacă i se garantează integritatea".

Iată, expusă pe scurt, politica realistă, politica de bun simţ, politica de demnitate a Jugoslaviei. Examinând-o, ca român, îţi dai seama şi mai bine de marea responsabilitate, pentru care n'au plătit încă, a acelora cari au dus România la dezastru.

Petre Mihail

Instantele excepţionale militare din Turcia 'şi încep activitatea

ISTANBUL, 9 (Rador). — Toţi membrii instanţelor militare din regiunile în care a fost proclamată starea de asediu, au sosit la Istanbul.

Se crede că aceste instanţe excepţionale îşi vor începe activitatea în cursul acestei săptămâni.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, Bucureşti